

CRIMSON CIRCLEN MATERIAALEJA Intohimo 2020 -sarja

SHOUD 1 – ADAMUS ST. GERMAIN, Geoffrey Hoppen kanavoimana

Esitetty Crimson Circlelle

3.8.2019

Energiaa välittäen suomentanut Pirjo Laine

www.crimsoncircle.com

Minä olen mitä olen, täysivaltaisen alueen Adamus.

YLEISÖ: (laulaen) *"Paljon onnea vaan ...*

ADAMUS: Aah! (Adamus naureskelee)

YLEISÖ: *"... paljon onnea vaan, paljon onnea, rakas Adamus, paljon onnea vaan!"* (Yleisö hurraa ja taputtaa, kun kakku tuodaan esiin)

ADAMUS: Kiitos. Kiitos, kiitos. Kolmesataakymmenen (kakun kynttiläkoristeena on 310), tuskin näytän kolmikymppiseltä (Adamus naureskelee), ja vielä kuplakonekin (lennättää saippuakuplia). Aah! Siinä lukee: "Onneksi olkoon 20-vuotias Crimson Circle, ja hyvää syntymäpäivää, Adamus." Käytetään tätä juhlanäyttämölle kaikille, kaikille Merlineille, tunnustuksena, että olemme tässä nyt. Kiitos kakusta (yleisö hurraa ja taputtaa, kun hän puhalttaa kynttilät). Kiitos kovasti. Pääsemme sokerihumalaan myöhemmin. Mutta nyt huumaannumme vähän energiasta.

Otetaanpa ...

LINDA: Adamus.

ADAMUS: Niin, rakkaani.

LINDA: Olen valmis.

ADAMUS: Ai. Hyvä, hyvä. Aah!

Siis, rakkaat shaumbrat, olemme tässä. Kymmenen vuotta minun kanssani, 10 vuotta Tobiaksen kanssa, ja olemme edelleen täällä. Edelleen täällä, ja edistymme paremmin kuin koskaan. Menemme nyt uuteen sarjaamme, jolle ole antanut nimeksi "Intohimo 2020". Voimme saada tuon kuvan näyttölle? Intohimo 2020, se on uuden ajan alku hyvin monin tavoin. Se on aikaa, jolloin oivallatte, että olette Oivaltanut. Se on numero yksi. Oivallatte, että olette Oivaltanut. Menemme siihen aivan hetken kuluttua, mutta olette karttaneet sitä, tavallaan pelanneet sen kanssa, ja nyt on aika oivaltaa, että olette Oivaltanut. Niin hassuilta kuin näytättekin kaikkien noiden pääpantojen kera (vähän naureskelua; monet yleisössä ovat laittaneet jonkinlaisen pääpinnan).

Mutta eikö ole hyvä asia, että voimme nyt monien vuosien jälkeen tehdä pilaa noista haisevista Atlantiksen pääpannoista (vähän taputuksia, ja joku sanoo "joo"). Hyvin pitkään pääpannat pidättelivät ihmistä, pitivät ihmisen mielessä, pitivät sen ohjelmoituna, ja nyt voimme pitää päässä vessanpönttöä (naurua, koska Sart on koristanut pääpantansa vessanpöntön istuimella) ja monia muita asioita, joita teillä on. On erittäin hyvä pystyä nauramaan sille ja sanoa: "Nämä ovat vain pääpantoja. Ne eivät voi tehdä mitään minulle." Ja tuodaanpa tämä nyt teknologiaan, kun sitä tulee tähän maailmaan.

Se ei ole teidän

Kuten Cauldre ja Linda juuri sanoivat, teimme hiljattain ProGnost-päivityksen, ja minusta se oli hyvin kaunis yhteenveto, tiivistelmä siitä, missä maailma on tällä hetkellä. Ja jälleen kerran, siinä ei katsota johonkin kaukaiseen tulevaisuuteen, johonkin tieteiskäsitykseen siitä, mitä tapahtuu. Sitä *tapahtuu* nyt planeetalla. Ihmiset eivät halua kuulla siitä, tai heidän huomionsa vie muut asiat – politiikka, talous, sodat ja sää. Heidän huomionsa vie muut asiat, mutta tärkein ongelma planeetalla tällä hetkellä, ennen kaikkea muuta, on teknologia tai tekoäly ja tietokoneet – miten se halutaankin ilmaista. Tärkein asia, joka tapahtuu planeetalla. Kaikki muu vain reagoi siihen. Kaikki muu on tavallaan häiriötekijä.

Onko täällä ketään, joka edelleen jää kiinni politiikkaan (Linda ja muutama muu nostaa kätensä). Ai, vai niin (Adamus naureskelee). Olen hyvin pahoillani. Tehkää se hovin vuoksi. Tehkää se matalan, leijuvan aidan takaa, eli se on siinä, ja te olette aidan takana. Älkää jääkö kiinni siihen. Se on aikanne haaskaamista. Ette ole siksi täällä. Se on intohimonne vastakohta. Älkää jääkö kiinni siihen – maailman ongelmiin, maailman asioihin, koko siihen juttuun. Tiedän, etten ole tässä yhteiskunnallisesti tai poliittisesti tai henkisesti korrekti, mutta edes maapallon lämpeneminen ja ympäristö – laskette varmaan leikkiä. Teillä on parempia asioita tehtävänä, kuin ottaa asiaksenne noita aatteita.

Maapallon lämpeneminen – tiedän, että monet suuttuvat minuun ja luulevat, että muutun ruskeaksi, enkä vihreäksi, mutta se on häiriötekijä. Se on niin hassua, koska Maa osaa huolehtia itsestään. Nimittäin ihmiset eivät tuhoa Maata liian monilla tehtailla tai bensa-autoilla. En sano, että se on hyvä asia, mutta Maa osaa oikeasti huolehtia itsestään. Tietysti auta armias ihmisiä, mutta Maa osaa huolehtia itsestään.

Eikä se ole sattumaa, kaikki tämä fokuoituminen ympäristöön tällä hetkellä, erityisesti siinä valossa, että Gaia on lähdössä ja ihmiset ottamassa vastuun. Siis on itse asiassa luonnollista, että ihmiset ovat enemmän ja enemmän ja enemmän huolissaan ympäristöstä, kuten heidän oikeutetusti pitäisikin olla. Mutta se on muuttumassa isoksi aatteeksi. Antakaa toisten tehdä se. Antakaa toisten ottaa asiakseen nuo taistelut. Me menemme jonnekin muualle. Niin, Linda?

LINDA: No, voimmeko vain ... Osittain se on puhtaasti viihdearvon vuoksi. Onko ok katsella viihdearvon vuoksi?

ADAMUS: Millä osalla siitä on puhtaasti viihdearvoa?

LINDA: No, sellaiset asiat, että katselee, mitä typeriä asioita sanotaan väittelyissä, ja nauraa sille, miten typeriä ...

ADAMUS: Ai. Jos voitte nauraa sille, jos voitte ymmärtää, että melkein kaiken sen takana, melkein kaiken sen takana, on valta ...

LINDA: Ai, joo.

ADAMUS: ... ja energian ymmärtämättömyys. Olette päättäneet olla täällä. Intohimonne herää henkiin vuonna 2020. Intohimonne on olla täällä Merlineinä. Olla tällä planeetalla näyttämässä ihmisille ... Nimittäin kaikki tämä melu ja kaikki nämä pelit ja kaikki muu, mitä pelaatte, ovat vain sitä. On jotain pitkällä sen yläpuolella, ja se on Merlininä oleminen. Merlin on se, joka sallii energian palvella itseään. Se on sitä. Se on sitä. Ja jääminen kiinni näihin muihin asioihin uuvuttaa teidät. Jos voisitte tehdä sen niin, kuin roustasitte minua, olematta vakavissanne ... Tietenkään mitään noista asioista ei sanottu vakavissaan (nauraa, kun hän katsoo merkitsevästi Tadia, yhtä roustaaajaa). Jos voitte nauraa sille, jos voitte nauraa "olennollenne", nauraa näille muille asioille ... mutta ei ole teidän tehtävänne ottaa itsellenne näitä aatteita. Teillä on jotain ilmiömäistä, joka vie ... (Adamus huokaisee) Se vie teidän energianne. Se vie teidät sitoutumaan vielä enemmän itseenne tässä elämässä.

Ja tämä on se vuosi. Se ei ole sattumaa. Kuten Linda toteaa, 2020 on täydellinen näkö (viitaten amerikkalaiseen termiin 20/20, jota käytetään hyvän/tarkan näön standardina). Selkeys. Silloin lohikäärme tulee sisään.

2020 on 4, kuten Cauldre huomautti, ja kuten näette tässä grafiikassa (shoudin tunnus alkuvideossa) ... Ja kyllä, keksin tuon grafiikan. Keksin myös janon ja veden ja kaiken muun (naurua, kun hän viittaa osaan roastia Santa Fen tapahtumassa). Olen hyvin imarreltu! (Adamus naureskelee) Leivoin tuon kakunkin itse (lisää naurua). Ja tässä kuvassa on tavallaan vanha tausta, vanhat kirjaimet, raudanlujat, leimattuna ja sinetöitynä tuohon metalliin, joka edustaa ihmiskuntaa ja yhteiskuntaa tällä hetkellä. Se on vanhalla polullaan. Mutta me revimme sen. Me rikomme sen. Enkä välitä, onko se metallia vai kiveä vai jotain muuta, koska intohimo syrjäyttää kaiken. Intohimo – aion sanoa sanan "trump" (= mm. päihittää), mutta Cauldre kehotti olemaan sanomatta sitä tässä ryhmässä (vähän naureskelua). Intohimo menee kaiken yli ja ulkopuolelle, ja siksi te olette täällä.

Intohimo

Nimittäin siitä on pitkän aikaa, pitkän, pitkän aikaa, kun olette oikeasti tunteneet intohimoa. Olette päässeet vain päivistänne läpi. Olette tehneet sen, mikä on välttämätöntä selviytymiseen. Olette tehneet valtavan määrän sallimista. Sallimista – paljon sitä. Ja kaikki on tapahtunut ilman tuota todellista intohimoa. Se on yksi ensimmäisiä asioita, jonka kadotatte, kun olette heränneet ja sitten päätätte mennä mestaruuteen. Intohimo vain menee pois, ja yritätte sytyttää sen uudelleen, eikä se toimi. Sitten yritätte sytyttää sen uudelleen vielä enemmän. Yritätte keksiä joitain uusia intohimoja, ja teistä tulee intohimoinen keksimään uusia intohimoja, mutta sekin menee pois, eikä yhtäkkiä ole mitään. On tyhjyyttä, ja se on pahinta aikaa, kuten olette kaikki kokeneet. Se on kaikkein pahinta aikaa, jolloin tunnette olevanne vain tuossa tyhjiössä.

Ja tuossa tyhjiöajassa on erittäin tärkeää tehdä sallimista, tehdä todellinen transformaatio. Olette kotelossa. Olette toukkavaiheen ohi, ja olette matkalla perhoseksi tuossa kotelossa. Sallimista, koska ette voi tehdä mitään muuta. Ette voi enää taistella sisällänne. Ette voi enää selvittää sitä. Ihminen ei voisi suunnitella sitä, jos se yrittäisi, eikä sen pitäisi yrittää. Ja te vain makaatte tuon kotelon tyhjiössä, ja voitte vain sallia. Vain sallia. Sitä olette tehneet, ja siksi olemme tässä, ja siksi voimme julistaa, että tämä seuraava sarja on "Intohimo 2020".

On mielenkiintoista, että se osuu vuoteen 2020. Se on kai osittain sattumaa, osittain ei, mutta kyse on intohimon esiintumisesta. Intohimo on henkilökohtainen jokaiselle teistä, mutta se ei ole mitään vanhojen intohimojen kaltaista. Se ei ole harrastus. Se ei ole yritys ottaa politiikka tai ympäristö tai mikään sellainen omaksi asiakseen. Nuo asiat näyttävät teistä pitkästyttäviltä vitseiltä jatkossa. Kaikki ihmiset joutuvat joskus asioiden tohinaan. He kietoutuvat kaikki niihin eivätkä katso oikeasti asioiden yleiskuvaa.

Siis me menemme intohimoomme, teidän intohimoonne. Tuo intohimo oli olla tällä planeetalla.

Tuntekaa sitä hetkeä, jolloin olisitte voineet saada valaistumisenne edellisessä elämässä – kenties aiemmin tässä elämässä, kenties edellisessä elämässä, kenties jopa sitä edeltävässä elämässä – ja sanoitte: "Aion odottaa", koska tiesitte, että jotain oli tulossa. "Aion odottaa", ja te odotitte ja nyt olemme tässä.

Olisitte voineet saada Oivaltamisenne 1800-luvun puolivälissä, jolloin planeetalla ei tapahtunut paljonkaan historiallisesti. Ei suuria muutoksia. Mutta sanoitte: "Aion odottaa noin vuoteen 2020." Se on Koneiden aika, josta puhun paljon, eli teknologia, tietokoneistuminen. Se on aika, jolloin paljon muuttuu planeetalla. Se on ilmiömaista. Uusi ihmislaji synnytetään pian, eikä se ole tyypillinen biologinen laji.

Se on aika, jolloin on valtava määrä – "kontrollointi" ei ehkä ole oikea sana, mutta sääntelyä teknologian myötä. Kuten puhun [ProGnost 2019 Updatessa](#), jonka teimme hiljattain, taikuudesta tehdään laitonta. Ei välttämättä kirjoissa, ja kirjoitettuna: "Taikuus ei ole enää laillista", vaan se on laitonta siinä mielessä, että jokainen joka ei ole yhdenmukainen, joka ei ajattele ja käyt- ... Kaikkea mitä te teette, kaikki ihmiset tekevät, valvotaan. Ja voisitte sanoa: "No, ei sitä koskaan oikeasti tapahdu minulle" tai "Se on joskus kaukana tulevaisuudessa". Ei. Kyse on siitä, mitä kutsutaan "asioiden internetiksi". Se merkitsee, että Isoveli, silmä, on kaikkialla, minne menette.

Siitä on joitain suuria hyötyjä, upeita hyötyjä: kadonneiden lasten löytäminen, rikollisten löytäminen katselemalla kaupan kameran valvontanauhoja, ja vastaavia asioita. Suuria hyötyjä kaikessa tässä – en sano, että se on huono asia.

Kuitenkin sitten kun joku astuu pois ruodusta psykologisesti, enkä edes puhunut tästä ProGnost Updatessa. Mutta nykyään on suurta huolta psykologisesta profiloinnista – kuka on seuraava joukkoampuja planeetalla, kuka tekee katalia asioita toisille. Siis profiloinnista tulee erittäin hyväksyttävää. Sitä ei koskaan kutsuta niin, mutta se on valvomista. Jokainen joka menee yhdenmukaisuuden ulkopuolelle, joka hymyilee liian usein (joku hörähtää) ... Ei, vaan ole vakavissani. Hymyilemisestä on algoritmi, koska ajatel- ... Tekoäly selvittää: "Tämä on se dynamiikka, joka tapahtuu, kun joku on tulossa hulluksi" – sellaisia asioita kuin, hän räpyttelee liikaa tai hän hymyilee liikaa tai hänellä on tiettyä epäsosiaalista käyttäytymistä. Sitä kaikkea valvotaan, ja sitten tuo ihminen tuodaan takaisin yhdenmukaisuuteen. Voi, ei hakkaamalla häntä kuoliaaksi, ei. Antamalla hänelle kakkua (vähän naureskelua) ja hassuja pikkupillereitä. Siihen yhteiskunta on menossa.

Enkä sano, että se on hyvä tai huono asia. Se on yhteiskunnan kokemus. Mutta teillä on tämä hyvässä muistissa, koko tuo Atlantiksen juttu mitä siellä tapahtui – se minkä oli tarkoitus olla hyvä asia, sai ihmiset todella mielensä vangiksi – ja olette tehneet sitoumuksen ja intohimonne on: "Aion tulla takaisin tänä aikana, ja aion olla tuo taikuus. Minä olen tuo taikuus."

Ja kerron teille nyt, ettei teillä ole tarvetta olla huolissanne kaikista tietokonealgoritmeista, jotka selvittävät teidän olevan hullu, koska teillä on sellainen energiakomento – ei-päälleikävä, ei-manipuloiva energiakomento – etteivät ne näe teitä. Kaikki muu taikuus ns. julistetaan laittomaksi. Ne eivät näe teitä, ja teistä tulee todellisia standardeja tälle planeetalle. Se on *valtava* vastuu, mutta se on myös intohimonne. Siksi tulitte takaisin. Siksi olette kestäneet kaiken, mitä olette kestäneet tähän mennessä. Voitaisiin sanoa, että siksi ei ollut välitöntä Oivalentamista. Siksi on ollut aikoja, jolloin teistä on tuntunut hemmetin yksinäiseltä ja tehottomalta, koska oli vain odottamista tähän saakka.

Olemme tulleet Esiintuleminen-sarjan läpi, ja te olette tulleet esiin. Te olette. Emme ole enää tulossa esiin, te olette tulleet esiin. Nyt on se juttu, että kun perhonen levittää aluksi siipensä, siitä tuntuu vähän kömpelöltä ja hankalalta. Ja se yrittää lentää, mutta se muistaa edelleen, millaista oli olla vihreä ja 18-jalkainen, ja on vähän hankaluutta, ja tässä sarjassa menemme tuon hankaluuden läpi. Mutta minun täytyy muistuttaa teille, että te *olette* Oivalentaneet. Nyt teidän täytyy vain oivaltaa se (Adamus naureskelee).

Siis, vedetään syvään henkeä tässä kohtaa. Intohimo 2020, intohimo on olla täällä, olla taikuus tällä planeetalla.

Miten taikuus määritellään? On monia eri tapoja, mutta silloin annatte energian palvella itseänne. Se ei ole oikeasti taianomaista, se on luonnollista. Mutta suurimmasta osasta ihmisiä se näyttää taikuudelta.

Taikuutta ovat nuo asiat, joita tiede tai tietokoneet tai tavallinen ihmislogiikka eivät pysty määrittämään. Sitä ei ole tiedekirjoissa, mitä aiomme tehdä. He voivat leikata aivonne irti ja

yrittää selvittää, miten te teette kaiken tämän, mutta he eivät silti löydä sitä. Ai niin, ei sittenkään, sori, te teitte sen Atlantiksella. Ei, he eivät tee sitä nyt (muutama naurahdus). He eivät tee sitä nyt.

Sitä ei voi määritellä. Se ei ole nykyfysiikan mukaista, mutta sekin on ok, koska nykyfysiikka muuttuu erittäin nopeasti. Ja jälleen kerran, mikään tästä ei ole kaukana tulevaisuudessa. Mikään tästä ei ole vain minun projisointiani. Minä ja ne joiden kanssa työskentelen Crimson Councilissa, tarkastelemme, mitä nyt *tapahtuu*.

Monet teknologiajutut eivät pääse ensimmäiselle tai toiselle sivulle sanomalehdissänne – ai niin, ei ole enää sanomalehtiä; internet-syötössänne, minun täytyy tottua tähän tapaan – koska ne eivät ole kovin innostavia. Tarkoitan, kuka haluaa lukea teknologiasta? Tiedän, että jotkut insinöörit täällä haluavat, mutta se ei ole innostavaa useimmille ihmisille. He haluavat lukea viimeisimmästä joukkomurhasta. He haluavat lukea viimeisimmästä sääkatastrofista, draamatilanteista, politiikasta tietysti, joten siitä ei tule etusivun uutisia. Mutta se on hiipivä syndrooma – ja kammottava myös (suom. huom. "hiipivä" ja "kammottava" ovat samankaltaisia sanoja) – mutta se on hiipivä syndrooma. Se hiipii kaikkien elämään. Kukaan ei pysähdy ja sano: "Hetkinen nyt, kaikki. Millaista on viiden tai kymmenen vuoden kuluttua?" Ja silloinkin kun joku tekee sen, se on kuin: "No, katsokaa aivoimplantin, siruimplantin, kaikkia hyötyjä."

Nimittäin ... Voi, älkää päästäkö minua vauhtiin, koska tein juuri ProGnostin, enkä halua tehdä tässä ProGnostin toista osaa, mutta ... (vähän naureskelua). Ja olen pahoillani, jos loukkaan ... Ei, en ole koskaan pahoillani, kun loukkaan jotakuta (lisää naureskelua). Laskin vain leikkiä.

Planeetalla on tiettyjä hallituksia, ei ole tarkoitus mainita yhtään – emme mene siihen, emmekä uskaltaisikaan – joilla tapahtuu erittäin suurta liikettä teknologisesti, taloudellisesti ja kaikilla muilla tavoin, jotta siruimplantit laitetaan jokaiselle ihmiselle. Siitä tulee laki. Täytyy olla siru. Enkä aio antaa mitään nimiä tässä, mutta – lohikäärme – se tapahtuu. Se on osa yhteiskuntareformia. Se ei ole Euroopassa, eikä se ole USA, joten älkää olko kovin huolissanne siitä, mutta siru vaaditaan. Ja sanon, että tunnustellessani sitä ja matkustettuani jo sinne, se tapahtuu noin seitsemän vuoden kuluttua. Se ei ole kovin kaukana. No, teette sitä jo tavallaan koirille, mutta se ei vaikuta aivoihin. Mutta ei, implantit ovat uusi asia.

Mutta poikkean aiheesta, koska haluan puhua siitä syystä, miksi olette tällä planeetalla nyt. Tavallaan olette valinneet todella paskamaisen ajan (Adamus naureskelee, ja vähän yleisön naurua).

LINDA: Kiitos!

ADAMUS: No, minä kanavoin Sartia (lisää naureskelua).

LINDA: (nauraen) Kiitos!

ADAMUS: (naureskellen) Kyllä, ainoa vessanpönttöpääpanta Atlantikselta!

Tuo intohimo on olla täällä ollakseen standardi, komentaakseen energiaansa täysin harmonisesti. Se on siinä. Ette seiso kadunkulmissa julistamassa. Monet teistä eivät opeta mitään suurta ryhmää, tai mitään vastaavaa. Ette yritä mennä ennakoivasti muuttamaan kaikkea. Sitä ei vain tapahdu. Teette sen hyvin hiljaa, mutta se on äänekkäin tapa tehdä se. Se on tehokkain ja todella huomattavin tapa tehdä se – hiljaa omassa elämässänne. Omassa elämässänne.

Siis tulemme tähän Intohimo 2020 -aikaan. Olen odottanut sitä pitkään, ja sitä varten olemme täällä nyt – intohimo. Teillä syttyy taas intohimo sisällänne. "Tätä varten olen täällä! Tajuan sen!" Ja muistakaa, ettei se ole aate. "Tulin tänne ollakseni kaikki, mitä olen, ollakseni Merlin, tuodakseni taikuuden takaisin planeetalle. Piste." Se on siinä. Se on suuri intohimo, *todellinen* syy olla täällä, todellinen syy antaa valonne loistaa.

Tänä vuonna hyvin monilla teistä kaikki hämmennys, jota pyörii mielessänne: "Mitä minun pitäisi tehdä? Miksi olen täällä?" – se on melko iso kysymys, joka teillä on – häviää pois. Tiedätte selkeästi, 20/20-selkeästi, miksi olette täällä. Ja fakta on, ettei se ole iso missio. Siinä ei ole kyse yrittämisestä käännystä paikallisia asukkaita tai jästejä. Siinä on kyse vain olemisesta. Teistä on ilahduttavaa – eikä Cauldre usko tätä – vain mennä jonnekin, olla lentokentällä tai kaupassa ja seistä siinä ja olla vain omassa itsessänne ja energiassanne ja katsella, kun hassuja pikkuasioita tapahtuu kaikkialla ympärillänne. Nimittäin jotkut niitä ovat uskomattomia. Yhtäkkiä joku on seurassanne ja alkaa itkeä, koska valossanne olemisen antaa hänelle suurta toivoa, eikä hän pysty saamaan mitään tolkkua siitä päässään. Hän ei tiedä, että sinä, Joanne, teit sen hänelle, mutta hän vain itkee. Sart, he itkevät aina (naurua) ...

SART: Sitä varten olen täällä.

ADAMUS: ... koska tuot suurta iloa.

Kyllä, todella nautitte – Cauldre ei *oikeasti* usko tätä – että pääsette takaisin maailmaan, olette toisten joukossa – lyhyitä aikoja – koska näette suoran sen vaikutuksen, joka sillä on. Ettekä te yritä aiheuttaa mitään kenellekään. Ette yritä muuttaa heidän elämäänsä. Mutta voitteko kuvitella, että olette, sanotaan vaikka – miksi niitä kutsutaan – tavaratalossa. Olette tavaratalossa. Siellä on vilkasta, myyjät ovat äreitä, asiakkaat tunkeilevia ja vastenmielisiä. Voitte tuntea kaikki nuo energiat, energiat jotka saivat ennen voimaan pahoin ja heikottamaan, ja yhtäkkiä olette siellä. Seisotte vain siinä. Ette osta mitään. Teidän ei tarvitse ostaa mitään. Seisotte vain siinä, ja katselette, kun kaaos alkaa melkein järjestäytyä uudelleen. Eikä siksi, että te teette sen, vaan koska olette vain siinä. Nämä ovat todellisia esimerkkejä siitä, mitä tapahtuu.

Yhtäkkiä se mikä on kaaosta ja lamaa, tylsyyttä kaikkialla ympärillänne, harmautta, kaikki nuo energiat alkavat kieppua ja pyöriä – valot sammuvat, asioita alkaa putoilla ja hajota, ihmiset törmäilevät toisiinsa – ja te seisotte siinä leveä hymy kasvoillanne tietäen, että asiat pyörivät takaisin harmoniaan vain siksi, että olette siinä. Energiat jotka tuotte sisään, ovat niin puhtaita ja selkeitä, että se saa kaikki jumiutuneet energiat murtautumaan vapaaksi ja tulemaan takaisin luonnolliseen olotilaansa.

Sitä tapahtuu. Sitä tapahtuu kaikessa elämässänne – kotona, ulkona ihmisten kanssa, autossa, tietokoneessa, kaikessa muussa – ja se voi hajota, ennen kuin se korjaantuu ja tulee täysin uudelle tasolle. Se on ok. Se on teille ok, koska oivallatte, että ... Ensinnäkin muistatte – jotkut teistä – olleenne noita kauan sitten toisessa elämässä ja jotkut raukkamaiset tekonne ja tuon energiahämmennyksen, jota siitä tuli, ja ajattelette hetken: "Voi ei, tässä sitä mennään, jälleen on noita-aika." Ja sitten oivallatte, ettei tällä kertaa, koska teette sitä ilman agenda. Te vain olette. Olette katselleet kenties, miten energiat aiheuttavat kaaosta ja epäjärjestystä, mutta sitten tapahtuu harmonisoituminen pelkästään siksi, että olette siinä. Silloin teillä on leveä hymy ja tunnette tuota intohimoa ja sanotte itsellenne: "Aah, se mitä kävin läpi päästäkseni tähän, ei ollut mitään. Se oli helppoa." (Vähän naureskelua)

Mutta minulla on teidät kaikki jonkinlaisella videonauhalla (Adamus naureskelee), ja näytän teille nuo nauhat, joissa itkette ja valitatte ja kaikkea muuta. Ja näytätte samalta kuin tuo ryhmä videon lopussa (naurua; viitaten [tähän videoon](#), joka esitettiin ennen kanavointia). Se ei ollut hauskaa.

Kysymys ja vastaus 1

Okei. Mennäänpä päivän ensimmäiseen kysymykseen, ja kysymys- ja vastausseesion aikana haluaisin näyttämörekvisiittaa, kiitos – vain siksi. Pyydän siis prinsessa Henriettea tulemaan tänne ylös. Ja jos voisit tavallaan vain seistä täällä takana näin (Adamus poseeraa) koko ajan, joo. Ja myöhemmin kun ihmiset ... (Henriette antaa hänelle lasin viiniä) Ai, minulle?

HENRIETTE: Châteauneuf-du-Pape.

ADAMUS: Aah! Parasta.

HENRIETTE: À votre santé.

ADAMUS: Kippis (Adamus siemaisee). Mm.

HENRIETTE: Salud.

ADAMUS: Mm. Varteenotettavaa, varteenotettavaa. Ole hyvä, ja kyllä, voin pitää lasiasi, voit laittaa sen pöydälle, eikö ... Voi, se on kiva. Vou! Kenties meidän pitäisi lopettaa tämä shoud nyt (Henriette poseeraa). Kyllä, kiitos (vähän naureskelua).

Okei, näyttämörekvisiitta on pakoillaan. Erinomaista. Linda, mikrofoni yleisölle, kiitos. Joo, valot kirkkaammaksi. Kysymys.

LINDA: Haluatko minun valitsevan jonkun ennen kysymystä?

ADAMUS: Ehdottomasti. Kysymys on ... Olemme keskustelleet joidenkin ylösnousseiden mestareiden kanssa (muutama naurahdus, kun Linda ojentaa mikin jollekin) – sinä odotat kysymystä. Olemme keskustelleet ... Sen toi esiin alun perin pieni shaumbra-ryhmä jossain Pohjois-Euroopassa. En mainitse kaupunkia. Heitä oli noin kolme tai neljä yhdessä ja siellä sanottiin: "Meidän täytyy alkaa kirjoittaa kirjaa, kirjaa sen standardeista ja arvoista, mitä opimme ja mitä teemme." Ja he tulivat meidän luoksemme, tavallaan psyykkisesti, ja sanoivat: "Mitä ajattelette siitä?" Ja keskustelimme asiasta, ja sanoin: "Vien sen shaumbroille." Me opimme paljon. On nimittäin valtava repertuaari informaatiota 20 vuodelta. Mistä siinä pitäisi aloittaa? Mistä aloittaa?

Hetkinen, sekunti, kiitos. Saamme kuvan tästä (Adamus poseeraa Henrietten kanssa; naurua).

On tämä uskomaton informaatiokirjasto, jonka olemme keränneet, joten jotkut heistä sanovat: "Ehkä meidän pitäisi alkaa kirjoittaa joitain standardeja ja arvoja, todella yksinkertaistaa se kaikki, sellaisia asioita kuin "energia on ystäväsi", tavallaan kai pikkusanontoja, koska jos joku menee tällä hetkellä tähän materiaaliin, kuten Jean tietää, mistä siinä aloitetaan? Mitä tehdään?"

Siis kysymykseni teille kaikille tänään on, alammeko kirjoittaa "standardeja ja arvoja", kuten olemme kutsuneet sitä. Tämä on hyvin mielenkiintoinen kysymys. Ja aloitamme tästä, ja sitten meidän täytyy mennä Vinceen. Ole hyvä, Thomas?

THOMAS: Haluatko aloittaa Vincen kanssa?

ADAMUS: Ei, ei! (He naureskelevat) Vince haluaa aloittaa sinusta, joo.

THOMAS: No, tämä on ensimmäinen kertani.

ADAMUS: Mm hmm. Tervetuloa.

THOMAS: Siis voin puhua tästä sellaisen näkökulmasta, joka tulee tähän kaikkeen, vasta tulee tähän. Toisaalta se on vähän pakahduttavaa. En tiedä, mistä aloittaa.

ADAMUS: Joo. Mistä sinä aloitit?

THOMAS: YouTubesta.

ADAMUS: YouTubesta, okei.

THOMAS: Menen sinne, mihin tunnen vetoa. En oikeastaan tiedä, mitä teen.

ADAMUS: Joo, mikä on suosikkisi? Älä sano "Tobias" (Thomas nauraa). Tiesin, mitä oli tulossa. "Voi, hän on niin mukava" (kimeällä äänellä). Joo. Mikä ... Anna mennä.

THOMAS. Merlin. Merlin.

ADAMUS: Merlin.

THOMAS: Merlin-informaatio, kyllä.

ADAMUS: Okei, hyvä. Siis kyllä vai ei? Teemme tätä ...

THOMAS: Ai niin, itse asiassa opettelen uutta musiikin opetusjärjestelmää, missä on tavallaan sama idea: se on hyvin avoin eikä määritellä asioita. Mutta kun opettelee sitä, tavallaan haluaa, että on jotain kirjoitettuna tai joku vastaa: "No, anna minulle jotain, mistä pitää kiinni."

ADAMUS: Kyllä.

THOMAS: Siis kenties jos voitaisiin löytää jotain välimaastosta, jolloin on ehkä vähän neuvoja. Ei edes niin vahvoja, vaan kuin suuntaviivoja tai ...

ADAMUS: Varmasti.

THOMAS: Ei "sinun täytyy" tai jotain sellaista, vaan sanotaan vain: "Ai, kenties haluat aloittaa tästä suunnasta."

ADAMUS: Tavallaan kirja leivänmuruista ehkä.

THOMAS: Jotain leivänmuruja, joo.

ADAMUS: Joo, joo. Hyvä.

THOMAS: Jotain sellaista.

ADAMUS: Okei.

LINDA: Sanoitko Vince?

ADAMUS: Aa, Vince, joo. (Tauko, kun hän ottaa uuden huikan viiniä) Saan vielä Cauldren juovuksiin, ennen kuin tämä on valmis. Ole hyvä, herra.

VINCE: Minusta heidän olisi ok kirjoittaa omia kokemuksiaan, mutta – kävimme tämän läpi noin neljä kuukautta sitten – ne ovat heidän kokemuksiaan eikä resepti kenellekään muulle.

ADAMUS: Okei.

VINCE: Muuten voisi yhtä hyvin hakea Katekismuksen, "Metodistien harjoituskirjan".

ADAMUS: Kyllä.

VINCE: Tai "otta myrkkysi".

ADAMUS: Aivan, hyvä. Hyvä. "Mormonien opit ja järjestys", kaikki ne muut. Joo, okei. Ja tästä voisi väitellä kumpaakin suuntaan tai keskustella kumpaankin suuntaan. Pari vielä. Pitäisikö meidän alkaa kirjoittaa "Standardeja ja arvoja" tai "Mestarin 100 varteenotettavaa kohtaa"? Ja on joitain, jotka haluaisivat lukea sitä nyt.

JAN: Aloituspaikasta puhuttaessa, aloin juuri hiljattain käydä taaksepäin läpi shoudeja, eikä minulla ollut ollut tilaisuutta käydä läpi Tobiaksen aivan ensimmäistä sarjaa, ja oli hyvin yllättynyt nähdessäni, että Tobias oli alkanut puhua jo silloin hyvin monista asioista, joista olemme puhuneet sen jälkeen, erityisesti salliminen. Ja olin yllättynyt nähdessäni monia juttuja, joita hän oli maininnut sallimisesta silloin ja ...

ADAMUS: Miksi olet yllättynyt – kukaan ei kuunnellut?

JAN: (naureskellen) En usko, että olimme valmiita. En usko, että oikeasti ymmärsimme, mitä salliminen oli ja miksi se oli tärkeää ja mitä meidän tarvitsi ... miten meidän tarvitsi ottaa se elämäämme ja kaikkea sellaista. Tarkoitin, että hän sanoi silloin, että tarvitsemme täydellistä sallimista. Ja se oli kuin: "Varmasti, aivan", mitä tahansa.

ADAMUS: Aivan.

JAN: Mutta meillä ei ollut mitään yhteyttä siihen. Niinpä luulen, että kun ihmiset käyvät läpi näitä shoudeja ja kaikkea, he muodostavat omat yhteytensä, ja luulen, että se auttaa heitä päättämään, mitä heidän omat arvonsa ovat ja heidän ... (jonkun kännykkä soi).

ADAMUS: Muuten, mainitsin, että asioista tulee vähän outoja. Joo, joo.

JAN: Joo.

ADAMUS: Okei.

JAN: Mutta minusta se on tavallaan vain heille. En usko, että tarvitaan minkäänlaista standardia tai mitään, koska minusta tuntuu, että monet ihmiset eivät halua tehdä sitä tai heillä ei ole kiinnostusta tehdä sitä, mitä minä teen. Mutta minulle se on jotain, mikä minun täytyy tehdä jatkaakseni tai saadakseni paremman perustan sille, mistä tulen ja minne menen, joten en näe todellista tarvetta arvoille ja standardeille.

ADAMUS: Okei.

JAN: Minusta se on vain henkilökohtainen asia.

ADAMUS: Hyvä. Pari vielä, eikä tämä ole kompakysymys. Se on aito kysymys. Meidän täytyy tarkastella tätä muutaman vuoden kuluessa. Ja no ... anna mennä. Vedän tätä vähän yhteen hetken päästä.

JOEP: Hyvä kysymys.

ADAMUS: Kiitos. Se ei ollut minun, mutta ...

JOEP: Hassua, että itse asiassa aloittelin kirjaa vuosia sitten – Uuden energian työkaluja – ja poimin asioita shoudeista, ja jossain kohtaa luovuin siitä, mutta keräsin todella käytännön juttuja, kuten seisominen matalan aidan takana, Armon uuni, sellaisia asioita. Mutta en tekisi standardeja ja – mikä se toinen oli?

ADAMUS: Arvot.

JOEP: Arvoja. Minusta Jean summasi sen melko hyvin yhdessä viime artikkelissaan. Meidän täytyy kertoa omia tarinoitamme. Niitä kirjoja meidän täytyy kirjoittaa, koska siihen ihmiset voivat samaistua ja se käynnistää jotain heissä – ei ainoastaan niitä ankeita juttuja, joita kävimme läpi.

ADAMUS: Jep, hyvä. Kiitos. Kaksi vielä. Kaksi vielä. Pitäisikö meidän alkaa dokumentoida tätä, laittaa se todella määriteltynä muotoon?

TAD: Minä haluaisin saada (Adamus naureskelee hänen pääpantaansa) – vain sanon tämän – "Mikä helvetti Crimson Circle on?" Tarkoitan, että olemme puhuneet siitä, ja yritän selittää, kun ihmiset kysyvät. En ole koskaan puhujakorokkeella tai mitään, mutta "No, se on tietoisuus ja ..."

ADAMUS: Mutta olit Santa Fessä (Adamus-roastissa), jonka ...

TAD: Kyllä!

ADAMUS: ... muuten tulet muistamaan aina.

TAD: Minä muistan *aina*.

ADAMUS: Sinä muistat aina.

TAD: En yrittänyt ... (Adamus naureskelee) Muistatko sinä sen aina?

ADAMUS: Kyllä.

TAD: Okei. Joo, tarkoitan, ettei käännyttäen, vaan: "No, se on tietoisuus, mutta se ei ole kultti, mutta siinä on kyse Oivaltamisesta", ja ihmiset ovat ... (hän näyttää hämmentynyttä naamaa).

ADAMUS: Häh?

TAD: "Häh?! Oikeasti?!"

ADAMUS: Joo, joo.

TAD: Siis se olisi minun toiveeni, pyyntöni, joka on 25 sanaa tai vielä vähemmän.

ADAMUS: Aivan, aivan.

TAD: Pelkästään, mikä se on.

ADAMUS: Ehkä Crimson Circlen pitäisi tehdä pieni video siitä, mikä Crimson Circle on – he ovat olleet melko hyviä videoiden tekemisessä.

TAD: Täydellistä (hän naureskelee, kun Adamus irvistää Jeanille).

ADAMUS: Heillä on ollut se kirjoissaan noin viisi vuotta. Siitä ei ole vain tullut valmista.

TAD: Sain teidät kiinni!

ADAMUS: Joo. Sitä ei olisi joka tapauksessa ollut tarkoituksenmukaista tehdä ennen sitä, joten. Okei, yksi vielä.

LINDA: Joku oli tutkassani. Hitto soikoon! Okei, Mary Sue. Tiesit sen.

ADAMUS: Ole hyvä.

MARY SUE: Ei, en usko.

ADAMUS: Okei.

MARY SUE: Koska se olisi määriteltyä, enkä minä haluaisi määriteltävän sitä.

ADAMUS: Okei.

MARY SUE: Jos ehdottaisin jotain, niin se olisi "kysymyksiä ja vastauksia".

ADAMUS: Aivan.

MARY SUE: Tai kartta siitä, mitä Crimson Circlen aineistokirjaston eri osissa on.

ADAMUS: Okei, hyvä. On paljon informaatiota. Kiitos kaikille, ja kiitos sinulle, rakas Henrietteni, Versailles'n prinsessa. Kiitos. Kaunis asu (hänellä on päällään näyttävä barokkiasu). Haluaisitko mennä ... Crash auttaa sinua tässä (hänellä on vaikeuksia päästä pois lavalta suuren pukunsa kanssa).

HENRIETTE: Kiitos.

ADAMUS: Kyllä. Se oli ongelmana silloin. Voi, kesti hyvin kauan pukeutua ja sitten ei pystynyt liikkumaan, ja se oli kuin ... (vähän naureskelua).

Adamuksen perspektiivi

Okei, siis esitin kysymyksen, ja se on hyvin perusteltu kysymys, eikä siihen ole yhtä vastausta, mutta sanoisin pari asiaa omasta perspektiivistäni, kun tämä shaumbra-ryhmä Euroopasta puhutteli meitä. Ei tehdä aivan vielä. Ei aivan vielä. Te tiedätte nuo jutut. Tiedätte lauseet, mutta ette ole aivan vielä todella ruumiillistaneet niitä.

Se oli niin, kuin sinä (Jan) sanoit aiemmin, että Tobias sanoi kaiken tämän vuosia sitten. Hän sanoi sen vain kiltisti. Minun täytyi tulla sanomaan se, jotta oikeasti kuulisitte sen. Kyllä, hän puhui sallimisesta kauan sitten, mutta lämmittelimme ja valmistelimme silloin, ja te kypsyitte uskomattomilla tavoilla, jotta saatoitte alkaa integroida sitä silloin ja sitten hitaasti tuoda sen elämäänne ja jossain kohtaa *oikeasti* ymmärtää, mitä jotkut peruskäsitteet olivat – luominen, salliminen. Siis sanoisin, ettei aivan vielä, mutta jossain kohtaa tämä avautuu todella monilla eri tavoilla.

Nimittäin joku hoksa, että planeetalla on näitä ihmisiä, jotka ovat kuin kävelevää taikuutta. Ja he alkavat jäljittää sitä, ja he löytävät tiensä Crimson Circleen ja sanovat: "Kyse ei ole vain yhdestä, eikä kyse ole vain heidän henkilökunnastaan tai johtajistaan – he *kaikki* tajuavat tämän. Mitä tapahtuu?" Se on suuri exposé. Se on suuri paljastus. Ja ihmiset ... (on jotain audiohäiriötä) Lopeta se, Kuthumi! (Vähän naurua) He alkavat oivaltaa, että tässä ryhmässä on jotain, ja sitten he haluavat tietää – he eivät välttämättä hyökkää, mutta haluavat tietää – "Mitä täällä tapahtuu? Mikä on teidän perustanne?" Ja jos he kysyisivät teiltä tänä päivänä, haparoisitte ja kangertelisitte ja kertoisitte heille, mitä te ette ole, mutta te ette pystyisi kertomaan, mitä te olette.

Siis valmistelen teitä siihen, tulee sitten kirja tai video tai – miksi sitä kutsutaan – YouTube tai mikä tahansa, sillä ei ole merkitystä. Mutta tulee aika, jolloin: "Mitkä ovat päälähtökodat kaikessa tässä?" Ja sanoisin, että ensimmäisenä tuossa kirjassa on jotain, minkä Tobias sanoi kauan sitten: "Sinä olet myös Jumala." Jos et pysty hyväksymään sitä, älä lue tuon luettelon muita asioita. Mutta ne ovat varsinaisia avaimia. Olet myös Jumala. Et ole erillinen. Ei ole erillisyyttä.

Tällä hetkellä voin ajatella luultavasti 27 tai 28 oppia tai ohjaavaa avainkohtaa, 27 leivänmurua matkan varrella. Mutta jokaiselle teistä on vastemielistä kirjoittaa tämä, kuin se olisi raamattu, koska se on teille tuttu juttu. Ihmiset vääristävät sen, ja inhonne tulee esiin: "Voi, joku ottaa tämän ja sanoo: "No, tämä rivi tässä merkitsee, että täytyy käyttää kummallisia alusvaatteita eikä saa juoda kofeiinia"." Se on kuin: "Ei siinä niin lukenut! Se on ihmisen tulkinta", tai mitä ikinä se sattuukin olemaan. He tulkitsevat sen väärin, ja se on avaimena tässä.

Tuon tämän esiin tänään, ja palaamme siihen parin vuoden kuluessa, mutta halusin teidän alkavan tuntea sitä. Mitä ovat ne asiat, joita olette oivaltaneet? En halunnut käyttää sanaa "oppineet", vaan mitä olette oivaltaneet? Mitkä ovat avainasioita matkan varrella, mutta asioita jotka eivät vangitse ihmistä, eli ne eivät ole rajoituksia – ne ovat laajentumista. "Olet myös Jumala" ei ole tietenkään rajoitus. Se on laajentumista.

Mitä ovat nuo asiat? Ja älkää alkako kirjoittaa tänään, koska haluan teidän oikeasti tuntevan tätä jonkin aikaa. Mutta sitten kun olette valmis tai kenties kun pyydämme sitä, kun laitamme tietoa shaumbroille ja löydämme jonkin tavan tuoda kaiken tämän yhteen. Mutta on joitain hyvin avainkohtia, jotka todella auttaisivat ihmisiä vapautumaan siitä energiaorjuudesta, jossa he ovat tällä hetkellä. Jos halutaan summata se kaikki, mitä teemme, niin menemme energiaorjuudesta olemaan "Olen myös Jumala", olemaan vapaita energiaolentoja.

Vedetäänpä kunnolla syvään henkeä tässä kohtaa.

Intohimo, siksi olemme täällä, ja kaiken sen kauneus on, ettei se vaadi yhtään työtä – minun täytyy muistuttaa teitä tästä, koska olette jääräpäisiä joskus. Se ei vaadi oikeasti yhtään energiaa. Se ei vaadi yhtään työtä. Toisin kuin mikään mitä olette tehneet aiemmin, teidän ei tarvitse ponnistella tässä. Se on suurin haaste. Haluatte ponnistella siinä. Haluatte työstää sitä, eikä teidän tarvitse. Se on vain siinä.

Kysymys ja vastaus 2

Tämä johtaa toiseen pointtiini, kenties toiseen kysymykseen. Oivaltaminen on tässä. Se on tässä. Tiedän jokseenkin ne päivämäärät, jolloin te kaikki saatte oman Oivaltamisenne. Maksakaa tarpeeksi, niin saatan kertoa teille (naurua). Anokaa tarpeeksi, madelkaa tarpeeksi. No, ei, en aio kertoa. Se on oikeasti tässä, eikä se ole taas jotain – ei ole mitään porkkanaa. Ja jos tunnette, että edessänne on jokin porkkana, on se sitten itseltänne tai Crimson Circleltä tai mikä tahansa, syökää se hemmetin porkkana. Kyllä, oikeasti. Syökää se! Kukaan ei ole sanonut, että teidän täytyy jahdata sitä. Syökää se hemmetin porkkana, ja olkaa valmis sen osalta.

Oivaltaminen on tässä, mutta se karttaa teitä edelleen. Kuulostaa siltä, että näissä toteamuksissa on tavallaan ristiriita, mutta Oivaltaminen on tässä ja se karttaa teitä edelleen. Miksi? Miksi? Vastaus on yksinkertainen, ja jotkut teistä suuttuvat minulle, mutta minä saan siitä kiksejä. *Miksi se karttaa teitä?*

Olen sanonut sen aiemmin, aivan kuten Tobias on sanonut sen aiemmin, mutta aion saada sen todella perille tällä kertaa: *koska nautitte jostain siinä pelissä*. Piste. Ei mitään josseja ja muttia: koska nautitte siitä. Se on okei, mutta teidän täytyy myöntää ja olla valmis myöntämään: "Hei, tästä nautin. Tästä syystä saan pieniä väläyksiä Oivaltamisesta. Tästä syystä, vaikka huudankin keskellä yötä: "Ihan oikeasti! Missä on Oivaltamiseni? Olen ollut hyvin kärsivällinen, ja haluan sen nyt!" Minä tavallaan istun siinä ja sanon: "No, mitä ... Varmaan, okei. Tee se sitten."

"Häh, mutta se ei ole tässä, ja minun täytyy odottaa." Ei, ei teidän tarvitse odottaa, ja annan sen takaisin teille nyt. On jotain, mistä nautitte edelleen siinä, että te ette oivalla Oivaltamistanne. *Mitä se on?* Eikä se ole ehkä ilmiselvää. Se ei ehkä ole ilmiselvää, mutta siinä on jotain, mistä edelleen nautitte.

Haluaisin avata tämän mikrofonin kanssa. Mistä helvetistä nautitte siinä? Ja se on minulle ok, kunhan myönnätte, että nautitte vähän lisäkamppailusta. Kunhan nautitte sanoen: "Aion saada tämän ihmisjutun kestämään niin kauan, kuin pystyn" tai "Minulla on aivan liian hauskaa tiellä Oivaltamiseen, en halua pysähtyä. En halua, että tämä homma on valmis. Olen tässä mahtavassa ja maagisessa mysteerijunassa kaikkien näiden shaumbrojen kanssa. En halua sen loppuvan!" Ja se on ok, kunhan myönnätte itsellenne, että se on ainoa asia teidän ja Oivaltamisenne oivaltamisen välillä.

Katson teitä, ja se on kuin: "Juuri niin! Olet oivaltanut. Ai, sinä et oivalla sitä. Miksi et?"

Nimittäin ei ole mitään muuta opittavaa. *Ei ole mitään* muuta opittavaa, ja jotkut teistä ovat riippuvaisia opiskelusta. Ei ole mitään muuta opittavaa. Kierrämme kehää tässä. Nimittäin jos minä lähden, niin kenties teille tulee joku toinen olento kertomaan sen, mitä minä kerroin teille ja mitä Tobias kertoi teille ennen minua. Ei ole oikeasti mitään muuta opittavaa, joten kyse ei ole opiskelusta.

Kyse ei ole arvoisuudesta. Arvoisuus ei päde – tarkoitan, ettei se päde sanana tai käsityksenä. Se ei päde. Se on ihmisen keksimä sana. Mutta joillakin teistä on tuo arvoisuusongelma.

Siis kysyn teiltä nyt, mitä se on. Mitä se on, mistä edelleen nautitte? Eikä ole huonoja vastauksia. No, okei (naurua). Okei, on pari, mutta se on ok. Okei, en aio osoittaa, kenellä on huono vastaus (lisää naureskelua). Mutta jos annatte itsenne oivaltaa, mitä se on, ja olette rehellinen itsellenne, kuten: "Ai joo, sitä teen edelleen. Siitä nautin edelleen." Vaikka se tökkisi teitä kuumalla metallitangolla, se on kuin: "Joo, mutta nautin siitä edelleen, Adamus. Tarkoitan, että se antaa minulle tavallaan tuskallista jännitystä." Okei. Myöntäkää se, ja sitten lakkaatte ihmettelemästä, miksi ette ole oivaltaneet Oivaltamistanne.

Siis, Linda, mikrofoniiin. Mitä se on?

CAROL: No, miten olisi, että nautin ongelman ratkaisemisesta.

ADAMUS: Okei. Se on erittäin käypä. Se on luultavasti – en tiedä – kenties ensimmäinen tai toinen luettelossa. Pidätte edelleen ongelman ratkaisemisesta. Olette salapoliiseja. Olette etsiviä. Olette kuin metsästäjänä. Teidän täytyy selvittää se. Luuletko ratkaisevasi ongelman?

CAROL: (naureskellen) En!

ADAMUS: Koska sinä olet ongelma (naurua). Ei ... No, sinä olet! Olen pahoillani, mutta sinä olet. Kyllä, sinä olet ongelma (hän yrittää antaa mikin takaisin Lindalle).

LINDA: Hän ei ole valmis kanssasi vielä.

CAROL: Voi ei! (Lisää naurua)

ADAMUS: Linda on sinun ongelmasi nyt!

Kyllä, se on hyvin, hyvin tavallista: "Haluan selvittää kaiken tämän." Ette koskaan tee sitä. Ette koskaan tee sitä. Sitä ei suunniteltu – Maata ei suunniteltu ratkaistavaksi. Maata ei koskaan suunniteltu lopulliseksi määränpääksi, jossa elätte ikuisesti. Te ette tee sitä.

Ette koskaan saa "sitä" selvitettyä, ja tietokoneet laitetaan selvittämään "sitä", ja ne vain polttavat itsensä loppuun, ennen kuin tekevät sen. Ne polttavat. Tavallaan kirjani loppu on, että tietokoneet pyörittävät koko maailmaa, niillä on kaikki, mutta ne haluavat teidän sielunne. Teidän sielunne. Ne yrittävät selvittää sen: "Missä hänen sielunsa on?" Ne yrittävät selvittää, missä ja mikä sielu on. Ja

ne yrittävät matkia sielua ja tietoisuutta, ja ne räjäyttävät itsensä sen vuoksi. Ja sitten te istutte kaikki ylhäällä Ylösnousseiden mestareiden klubilla, ja minä sanon: "Minähän sanoin."

Voi, teemme sitä kaiken aikaa (vähän naureskelua). Tunnetuin lause siellä on: "Minähän sanoin", ja sitten nauramme kaikki. Mutta olet oikeassa. Et koskaan saa selville sitä. Mitä selvitetävää on?

CAROL: No, miten sallitaan?

ADAMUS: Miten sallitaan? Okei.

CAROL: Tarkoitan, olenko vain ... (hän retkottaa tuolilla ja vääntää naamaansa kieli ulkona suusta).

ADAMUS: (nauraen) Hetkinen! Meidän täytyy tehdä se uudestaan kameroille (naurua). Minun täytyy näyttää tämä tänä iltana klubilla. Okei, toistaisitko sen? Teeskentele, mene ajassa taaksepäin. Esimerkiksi, mitä?

CAROL: Miten sallitaan?! (Tehden vähän samanlaisen asennon)

ADAMUS: Ei. Kun teit sen aiemmin, teit sen todella kuin: "Yäkh!"

CAROL: Okei!

ADAMUS: Sinun täytyy siis pyyhkiä tuo hymy kasvoiltasi, kun teet sen.

CAROL: Ai.

ADAMUS: Vähän näyttelemistä (Carol irvistää taas). "Miten sallin?" Okei.

"Miten sallin?" Miten sallitte? Joku täällä? Kuka tahansa? (Joku sanoo "lakkaa yrittämästä sallia")
Lakkaa yrittämästä sallia! Joo. Sinä vain: "Minä sallin" – pum! se on siinä. Älä ajattele sitä. Sillä hetkellä kun ajattelet sitä, sinä et salli – sinä ajattelet sitä. Sinä et saa sitä selville, eikä ollut tarkoitukseen. Se on kokemus. Joo, jos haluat saada sen selville, jos sinulla täytyy olla joitain pieniä avainsanoja: "Miten ratkaisen ongelman?" Se on: "Olen tässä." Se on siinä. Se on siinä. Tarkoitan, että sitä se on tavallaan filosofisesti, henkisesti, kaikilla muilla tavoin. Olen tässä.

CAROL: "Olen tässä", ja ajattelen vain jotain muuta?

ADAMUS: Voi luoja! Yrität saada selvää siitä kaikesta, kaikesta (Carol nauraa). Olitko opettaja tässä elämässä?

CAROL: En.

ADAMUS: Et. Mitä teit ammatiksesi?

CAROL: Olin toimistotoissa pitkään, ja sitten menin enemmän terveydenhoitojuttuun auttamaan toisia.

ADAMUS: Okei. Lakkaa yrittämästä selvittää sitä – sinä et selvitä – ja vain salli (Adamus naureskelee). "Miten sallin?" Tehdäänpä kirja siitä, miten sallitaan.

CAROL: Okei.

ADAMUS: Yksi sana: "salli" (vähän naureskelua). Ei mitään muuta. Tarkoitan, että joo, se on melko yksinkertaista. Se on siinä. Se on siinä. Okei. Mutta nautit edelleen tuon pelin pelaamisesta, ja se on ok. Hyvä. Otetaan pari muuta.

Miksi Oivaltamisenne karttaa teitä, vaikka olette Oivaltanut?

SART: Luulen, että olemme olleet paskalävässä niin pitkään, että se on oikein mukavaa (muutama naurahdus).

ADAMUS: Joo, joo (Sart naureskelee). Se on tuttu paikka.

SART: Erittäin tuttu (lisää naureskelua).

ADAMUS: Joo. Kyllä, ja oikeasti ette melkein pysty kuvittelemaan olemista sen ulkopuolella.

SART: Joo.

ADAMUS: Niinpä sitten yritätte siivota paskaläpeänne ja saada muutaman vessapaperirullan lisää.

SART: (naureskellen) Kristalleja päällä.

ADAMUS: Ja avata ikkunan vihdoon viimein.

SART: Merkkivessapaperia, mitä ikinä se onkin.

ADAMUS: Ja se on hyvin tavallista. Se on kuin: "Olen hyvin tottunut olemaan täällä, mikään ei koskaan muutu, joten aion vain siivota tätä paskaläpeä vähän."

SART: Joo.

ADAMUS: Mutta mitä te sitten teette? Menette paskantamaan taas, ja aloitatte tavallaan koko kierroksen alusta.

SART: (naureskellen) Tee se vähän paremmin!

ADAMUS: Ja aloitatte vain kaiken alusta. Siis okei, mutta lakkaisitko pyyhkimästä peppuasi? (Naurua) Hyvä. Siis nautitko siitä?

SART: En.

ADAMUS: Kyllä nautit.

SART: Hemmetti! Nautin siitä edelleen.

ADAMUS: Ehdottomasti nautit.

SART: Teen sitä edelleen.

ADAMUS: Ja nautit valittamisesta, joka tulee sen myötä, ja nautit koko mysteeristä. Nautit olla salapoliisi. Nautit vihata paskalävässä olemista, mutta kuitenkin olet siinä. Muuten et olisi!

SART: Totta.

ADAMUS: Se on niin yksinkertaista. Se on niin yksinkertaista. En sano, että mikään tästä on huono asia. En nöyryytä ketään (Sart naureskelee), vaan kehotan ainoastaan tunnistamaan ne asiat, joita

käytätte Oivaltamisen karttamiseen. Mistä nautitte siinä, että te ette ole siinä aivan vielä? Sitten kun saatte sen selville, voitte pelata tuota peliä ja tietää samaan aikaan: "Olen Oivaltanut." Hyvä. Pari vielä.

SART: Kiitos.

ADAMUS: Pari vielä. Mistä nautitte siinä? Ja älkää kertoko minulle, että te ette nauti. Jos joku sanoo: "Se ei ole minun vikani, se on perheeni vika", tai mitä tahansa. Ketä sinä aiot syyttää?

LULU: No, itse asiassa olen nauranut itselleni viime viikon, koska oivallan sen.

ADAMUS: Joo.

LULU: Se on hyvin yksinkertaista. En korjaa ketään. Minä vain sallin. En osallistu.

ADAMUS: Aivan.

LULU: Ja se on hyvin helppoa!

ADAMUS: Joo, joo, se on.

LULU: Ja kun näen tuon pelin, niin jos haluan osallistua, hyppään siihen, ja sitten pääsen ulos ja nauran sille.

ADAMUS: Joo, joo. Ja mikä pidättelee sinua?

LULU: Kuten sanoin, se kun haluan osallistua peliin.

ADAMUS: Okei. Siis haluat mennä edestakaisin aina silloin tällöin.

LULU: Aivan.

ADAMUS: Hyvä, hyvä.

LULU: Se tuntuu viihdyttävältä.

ADAMUS: Varmaan. Ja siitä tulee hyvin yleinen asia teillä, jotka pysytte edelleen täällä. Haluatte mennä pelaamaan aina silloin tällöin, ja sitten haluatte päästä helvettiin sieltä.

LULU: Aivan. Kävin juuri hautajaisissa viikko sitten, ja kaikki olivat piirissä ympärilläni, ja me vain nauroimme.

ADAMUS: Aivan, aivan.

LULU: Nauroimme, ihan repesimme.

ADAMUS: Teidän täytyy!

LULU: Ja kaikki olivat ympärilläni, ja se on kuin ...

ADAMUS: Joo, hyvä.

LULU: He eivät kuitenkaan koskaan enää kutsu minua (nauraen).

ADAMUS: Ehdotan hautajaisten muuttamista sen ihmisen roastiksi, joka on poissa.

LULU: Aivan, kyllä.

ADAMUS: Ehdottomasti. Hyvä.

LULU: Siis uskon tajunneeni sen.

ADAMUS: Hyvä. Kaksi vielä. Meidän täytyy siirtyä eteenpäin. On paljon asioita käsiteltävänä. Siis mistä nautit sen teeskentelemisessä, ettet ole valaistunut tai oivaltanut?

JANIS: Minä *olen* valaistunut.

ADAMUS: Okei.

JANIS: Ja minulla on vaikeuksia, kun ... Asun yksin ja elän syrjäisellä alueella, ja on asioita, jotka täytyy saada tehtyä, joten minun täytyy tavallaan pudota takaisin ihmiseeni ja saada ihmisasiani tehtyä.

ADAMUS: Okei, siis kyse on arkielämästä.

JANIS: Joo!

ADAMUS: Okei. Kun olet yksin siellä metsässä, oivallatko, että olet Oivaltanut?

JANIS: Kyllä.

ADAMUS: Okei.

JANIS: Kyllä, oivallan.

ADAMUS: Okei. Siis sitä on vain silloin, kun menet yhteiskuntaan. Se muuttuu, koska te kaikki oivallatte, että kaupungissa käyminen on hauskaa vähän aikaa, koska mennessänne – en tarkoita tätä sadistisesti tai mitään – saatte energian pyörimään. Se on kuin – kyllä, te saatte – "Voi, aion mennä ..." Mikä on sinun lempikauppasi?

JANIS: No, Estes Parkissa ei ole oikeastaan mitään. Katsotaanpa. Pidän Whole Foodsista.

ADAMUS: Whole Foods, okei.

JANIS: Joo, pidän.

ADAMUS: "Aion mennä Whole Foodsiin, ja seison vain siinä hedelmäosastolla ja katselen, kun kaikki menee päin helvettiä." (Vähän naureskelua) Ja se on oikeasti tavallaan hauskaa, koska oivallat, ettei todellisuudessa mene. Se on tunnistamista, että energia tulee takaisin harmoniaan, luonnolliseen sinfoniaansa, koska paikalla on Oivaltanut mestari. Jotkut ihmiset yhtäkkiä (Adamus naureskelee) – olen vakavissani, Cauldre. Joku kävelee ostoskärryinsä kanssa ja aivan yllättäen yäääh! (oksentaa) lattialle. Ja se on kuin: "Mitä tapahtuu?!" Ja sitten kaikki liukastelevat, ja se on kuin ... (Yleisö sanoo "voi ei")

JANIS: (naureskellen) Yrjöää!

ADAMUS: Minun täytyy saada huomiosi jollain tavalla (Adamus naureskelee). Yhtäkkiä ympärilläsi on tavallaan kaaosta, ja tuuli alkaa käydä jopa kaupassa ja ikään kuin salamoi ja valot sammuvat ja on ... ja sinä vain seisot siinä leveä ja kunnon hymy kasvoillasi sanoen: "Olen tässä."

JANIS: Kyllä.

ADAMUS: Ja sitten oivallat, että silloin kaikki energiat muuttuvat ja tulevat takaisin todelliseen harmoniaan, ja sitten kuulet tavallaan taivaallisen musiikin soivan.

JANIS: Aina! Aina.

ADAMUS: Ja sitten aivan yhtäkkiä kaikki hymyilevät ja ovat rauhallisia ja onnellisia ja he halaavat toisiaan. Ja "Sherry, hei. Olen Adamus. Kiva tavata sinut." Ihmiset eivät tee sitä ruokakaupoissa, mutta kun sinä olet siellä, he tekevät kummallisia asioita.

JANIS: Minä saan erilaisia reaktioita ihmisiltä. On niitä, jotka huomaavat, ja niitä jotka ovat sulkeutuneita ...

ADAMUS: Aivan, aivan.

JANIS: ... energialta, joo.

ADAMUS: Joo. Yksi upea asia jota rakastan tehdä aina silloin tällöin, on "ottaa puku" ja mennä ihmisyhteiskuntaan. En ota itselleni verta ja lihaa, mutta otan ulkomuodon, illuusion. Rakastan mennä joskus köyhänä kerjäläisnaisena, joskus nuorena lapsena, joskus koirana, ja rakastan vain olla siinä ja katsella, miten ihmiset reagoivat. Ja jotkut ihmiset suutuvat todella, jotkut ovat hyvin peloissaan, enkä minä sano sanaakaan. Olen vain siinä. Jotkut ovat täynnä niin suurta myötätuntoa, että he alkavat itkeä. Jotkut alkavat antaa minulle rahaa (vähän naureskelua). En tiedä, mitä teen sillä. Ja se on todella mielenkiintoista, ja sitä sinäkin teet, jos niin valitset. Tai voit pysyä vain metsässä. Hyvä. Pane drooni tuomaan ruokaa sinulle (vähän naureskelua).

JANIS: Olen itse asiassa ajatellut sitä (naureskellen).

ADAMUS: Joo, joo. Ei huono idea.

JANIS: Joo, tiedän. Joo.

ADAMUS: Hyvä.

JANIS: Ja hakemaan puuni ja luomaan lumeni (naureskellen).

ADAMUS: Ihmisiä saattaa vain ilmestyä ovellesi: "En tiedä miksi, mutta minusta vain tuntui, että tuon sinulle näitä puita." Mielessään he saattavat sanoa: "Metsässä asuu tuo vanha, hullu rouva" (muutama naurahdus), mutta sinun ei tarvitse olla huolissasi mistään sellaisesta. Se ei ole sinun.

JANIS: Joo, kaikesta on vain tullut helpompaa ja yksinkertaisempaa, ja intohimoni on salliminen. Rakastan sitä.

ADAMUS: Hyvä, kiitos. Kaksi vielä.

JANIS: Kiitos.

LINDA: Siinä aivan takanasi.

SHAUMBRA 1 (mies): Hei.

ADAMUS: Merlin, herra.

SHAUMBRA 1: Minulle se on ...

ADAMUS: Mikrofoni, kiitos.

SHAUMBRA 1: Tässä? Onko tässä hyvä?

ADAMUS: Siinä on hyvä.

SHAUMBRA 1: Okei. Minulle se on – osittain haluan olla pelissä. Siis ajattelen, että olemme tässä maailmassa, olemme kuin pelaajia ja tämä on peliä tätä roolia varten. Pelaa vain peliä ja saan niin paljon kokemusta, kuin pystyn.

ADAMUS: Joo. Miten paljon kokemusta haluat? Niin kuin kolme tai neljä elämää lisää?

SHAUMBRA 1: Kenties.

ADAMUS: Kenties?

SHAUMBRA 1: Se tulee aikanaan. Yhtenä päivänä voin nousta sängystä ja sanoa: "Haluan tehdä jotain muuta."

ADAMUS: Joo.

SHAUMBRA 1: Tiedäthän.

ADAMUS: Joo.

SHAUMBRA 1: Minulle se on kuin elokuva Matrix, jota katselitte vähän, kuin keinotekoinen maailma. Mutta tämä maailma voi olla jotain sellaista, tai se on peliä ja olemme ... Kaikki valitsevat, mitä pelaavat.

ADAMUS: Aivan.

SHAUMBRA 1: Eri roolin.

ADAMUS: Siis periaatteessa sanot "peli jatkuu".

SHAUMBRA 1: Peli jatkuu. Kyllä, kyllä, kyllä.

ADAMUS: "Peli jatkuu. Pelataan tätä peliä. Tullaan todella hyväksi tässä pelissä."

SHAUMBRA 1: Kyllä.

ADAMUS: Mutta et todellisuudessa voi koskaan tulla. Voit teeskennellä, että olet ...

SHAUMBRA 1: Se on se pointti.

ADAMUS: Voit teeskennellä, että opit lisää ja lisää, mutta pelissä ei ole loppua.

SHAUMBRA 1: Luulen, että tämä on yksi syy, miksi olemme täällä. Mikään ei ole täydellistä.

ADAMUS: Aivan. Sitä ei suunniteltu täydelliseksi.

SHAUMBRA 1: Aivan, aivan.

ADAMUS: Maata ei suunniteltu sellaiseksi. Sitä ei suunniteltu ikimaaksi. Se suunniteltiin paikaksi, jonne tulette, jossa koette, sallitte ja josta sitten lähdette. Sitä ei suunniteltu lopulliseksi siirtokunnaksi, siitä ei tule sellaista. Minun täytyy nauraa, kun ihmiset tarkastelevat menemistä Marsiin tai minne ikinä, koska he ovat maisemissa ikuisesti. Ei helvetissä. Kyse ei ole siitä. Se ei ole syy, miksi Maa on täällä, joo.

SHAUMBRA 1: Ja kokea asioita, jotka kenties ...

ADAMUS: Miten pärjää tällä hetkellä pelissä? Missä olet asteikolla yhdestä kymmeneen? Oletko tasolla kuusi? Tasolla seitsemän?

SHAUMBRA 1: Ei, sanoisin, että neljä.

ADAMUS: Tasolla neljä.

SHAUMBRA 1: Koska olen vielä nuori, ja minulla on vielä koettavana paljon asioita.

ADAMUS: Okei. Ehdotukseni: lähde pois tuosta pelistä nyt (vähän naureskelua). Kyllä. Tarkoitan, että voit päästä tasolle kahdeksan, muttet pääse koskaan tasolle kymmenen.

SHAUMBRA 1: En.

ADAMUS: Rima nousee jatkuvasti sinulla. Siis lähde tuosta pelistä pois nyt. Sano: "En tarvitse tätä peliä. Aion nauttia elämästäni Merlininä, todellisena mestarina, tällä planeetalla." Ja se ei ole peliä. Hyvä, kiitos.

SHAUMBRA 1: Kiitos.

ADAMUS: Ja kiitos, että olet täällä.

LINDA: Kiitos.

ADAMUS: Yksi vielä. Yksi vielä. Ja pointtini tässä on, että Oivaltaminen on tässä. Mistä nautit siinä, ettet ole oivaltanut sitä?

TRI BORNT (nainen): Luulen, että useimmiten olen suhteellisen tietoinen siitä, että Oivaltaminen on tässä ja se on tapahtunut.

ADAMUS: Aivan. Mutta mikä estäisi tuon täyden ... koska on edelleen, sinä ...

TRI BORNT: On vielä vähän, ettei ole siinä.

ADAMUS: ... kaipaavat ja yrität ja sanot: "Okei, mitä minun täytyy tehdä seuraavaksi? Milloin tuo salama iskee?"

TRI BORNT: (pitäen tauon) Luulen, että melko pian (he naureskelevat).

ADAMUS: Okei.

TRI BORNT: Koska olen matkalla pois.

ADAMUS: Olet matkalla pois, okei. Voimmeko puhua siitä hetken kuluttua?

TRI BORNT: Totta kai.

ADAMUS: Okei. Onko ok keskustella siitä?

TRI BORNT: Voi, kyllä. Rakastaisin sitä.

ADAMUS: Okei. Hyvä, hyvä. Arvioin, että sinulla ja monilla teistä, jotka kuuntelette, paljon siitä on puhdistamista, siivoamista, vanhojen karma-asioiden viimeistelyä, niiden vanhojen asioiden viimeistelyä, joita halusitte kehittää itsessänne, mutta on tavallaan siivoamista. Et melkein kuin voi sallia tuota Oivaltamista, ennen kuin olet siivonnut nuo keskeneräiset asiat.

TRI BORNT: Voi olla niin.

ADAMUS: Ja se on yksi iso juttu monilla teistä, pakko siivota nuo keskeneräiset asiat. Sitä ei tapahdu koskaan! (Adamus naureskelee) Ette koskaan siivoa kaikkea sitä, eikä joka tapauksessa ole mitään tolkkua tehdä sitä. Se puhdistuu itsestään. Se puhdistuu. Voimmeko puhua hetken kuluttua?

TRI BORNT: Totta kai.

ADAMUS: Okei, mahtavaa. Kiitos.

Siis vedetäänpä kunnolla syvään henkeä tässä. Palaan tähän aika ajoin.

Ihmettelette: "Voi, miten ihmeessä en ole oivaltanut?" ja "Onko edessäni jokin porkkana?" Ei! Ei ole, ja jos olisi, niin syökää se. Haluan teidän katsovan nyt, mitä sellaista mahdollisesti tekisitte, *mahdollisesti* tekisitte, mistä edelleen nautitte, vaikka valitattekin siitä. Nauttiminen ei merkitse hymyilemistä ja onnellisuutta – saatte jotain siitä. Minkä tavallaan laitatte eteen ettekä oikeasti anna itsenne oivaltaa, että olette Oivaltanut? Tuntekaa sitä. Menkää oikeasti syvälle siihen, älkääkä tyytykö vain ensimmäiseen vastaukseen, joka juolahtaa mieleenne, koska se on makyoa. Mitä se on? Ja kyllä, se voi olla tuska. Voi olla, että haluatte vähän lisää kärsimystä. Voi olla, että siivoatte keskeneräisiä asioita. Voi olla, että kenties pelkäätte kuolevanne. Kenties pelkäätte, että lähdette planeetalta, koska ei ole helppoa.

Siis vedetään syvään henkeä tässä, ja ennen seuraavaa kokoontumistamme todella tuntekaa tätä – se on todella avain. Mitä se on, mistä edelleen nautitte, no, siinä pelissä? Eikä kyse ole siitä, että olette oikeassa tai väärässä. Se on: "Voi kyllä. Oivallan, että nautin edelleen haasteesta elämässäni, ongelman ratkaisemisesta. Nautin edelleen olemisesta omalla tielläni Oivaltamiseen sen sijaan, että olisin Oivaltanut." Sitten kun tunnistatte sen, voitte pitää hauskaa sen kanssa. Okei, syvään henkeä.

Käytännön taikuus

Seuraava. Aion esitellä uuden asian, jota teemme joissain shoudeissamme, uuden pienen osion. Kutsun sitä nimellä: "Käytännön taikuutta modernille Merlinille" (yleisö ilmaisee hyväksyntänsä). Joo.

Me puhumme paljon. Minä puhun paljon. Alamme päästä siihen, todella tekemään sen. Siis, meillä ei ole rummutusmusiikkia. Teekenn- ... (yleisö taputtaa käsiä jakoihin tekemään "rummutusta"). Ai, niin sitä pitää – drummmmm! Kenties voisimme tehdä pikku videojutun ennen seuraavaa sessiotamme – ai niin, teillä on kaksi kuukautta, Cauldre sanoo minulle – "Käytännön taikuutta modernille Merlinille" (Adamus vetää esiin sauvan ja yleisö sanoo "aa!" ja "oo!"). Kyllä.

Siis. Muuten, tämä on sauva, taikasauva, ja voitte ostaa tällaisen ennen keskiyötä vain 595 dollarilla (naurua), ilmainen toimitus, ja se on maaginen ja se on täysin häiriötekijä. Se on kivaa näyttämörekvisiittaa minulle, ja se näyttää erittäin hyvältä (Adamus poseeraa). Nyt on kuvan aika, Crash (vähän naureskelua).

LINDA: Sulje suusi.

EDITH: Laulaako se "hyvää syntymäpäivää" sinulle?

ADAMUS: (Dave "Crash" nappaa kuvan) Joo, juuri noin.

Täysin häiriötekijä. Se on vain pala puuta. Se on nätti, se on kiva, mutta tämä pieni puupala on häiriötekijä, jotta katsotte tänne, ettekä oikeasti ... No, annatte asioiden tulla sisään. Katsotte tänne. Jokaisella teistä pitäisi luultavasti olla tällainen (Adamus naureskelee), mutta tunnistakaa, että se on täysin häiriötekijä.

On oikeasti aika sallia energian toimia puolestanne, ja tunnen, että sen tekemiseksi teillä, ihmisellä, on tärkeää olla jokin laukaisin. *Ajattelette* sitä joskus, olette kuulleet minun sanovan: "Energia palvelee teitä", ja ajattelette sitä, mutta nyt haluan teidän alkavan tehdä sitä, keksien ensin laukaisimen.

Laukaisin on jokin kehoale (napsauttaen sormiaan), noin. Jotain ainutkertaista kuitenkin, ei sellaista, mitä jokainen tekee. Jotain mikä on todella – (vetää korviaan) ihmiset pitävät teitä kummallisena, jos teette noin (vähän naureskelua) – jotain mikä on ainutkertaista teille, merkityksellistä teille. Teidän täytyy tehdä se tietoisesti. Teidän täytyy todella pysähtyä hetkeksi ja tehdä se juttu. Ja taas kerran, koko ajan teillä voi olla taikasauvanne täällä, mutta se on vain pala kaunista puuta.

Energialaukaisin on, kun sanotte: "Energia, käsken sinua palvelemaan minua. Käsken sinua palvelemaan minua." Se on siinä, tai "Energia, palvele minua", jos ette pidä sanasta "käskeä". Tästä siinä kaikessa on kyse.

Energiaa on aina tässä, ja se palvelee teitä aina. Se on totta. Kyse ei ole siitä, ettei sitä ole ollut tässä, mutta tiukassa tilanteessa tapahtuu tyypillisesti niin, että ihmisen energiakeskus, hänen energiasulkijalihaksensa kiristyy (vähän naureskelua, ja joku sanoo "ei mikään ihme").

Olette vaikeassa tilanteessa, ja mitä tapahtuu? Puristutte sisään. Rajoitatte energiavirtausta aikana, jolloin teidän pitäisi avautua energialle. Yhtäkkiä – mikä on hyvä esimerkki – kävelette lattialla. Olette ulkona kehostanne, kuten te olette useimmiten, ja liukastutte ja kaadutte. Ja kun menette nurin, se on kuin hidastettua liikettä – jotkut teistä ovat olleet siinä, se on kuin hidastettua liikettä – ja olette kuin: "Voiiiiii, paskaaa! (lisää naurua). Ja silloin energiasulkijalihaksenne kiristyy ja ... Saan kaiken tämän sinulta tänään, Sart (naurua). Sinä toit tänne tuon vessanpönttöpannan. Se on kuin hana. Yhtäkkiä suljette tuon hanan melkein kokonaan. Rajoitatte energiavirtaa silloin, kun teidän pitäisi avautua sille. Se on Merlinin tapa.

Merlin – riippumatta siitä, minkä tilanteen Merlin kohtaa – pysähtyy hetkeksi, tekee (napsauttaen sormiaan) laukaisimensa, mikä se sattuukin olemaan – voi olla sana, voi olla kehoale. Vaikka olisi juuri uhkaavan vaaran hetki tai suurta stressiä tai tilanne jonka tunnette ylipääsemättömäksi, silloin pysähdytte ja teette (naps!) laukaisimen ja avaudutte energialle sen sijaan, että sulkeudutte siltä.

Tämä on myös hyvin, hyvin tärkeää ymmärtää: siinä ei ole agenda. Kun teette tuon laukaisimen, se ei ole sanomista: "Tämän haluan lopputuloksen olevan." Se lopputulos mitä ikinä tapahtuu, on täydellinen, ja se aina on. Kenties ei se, mitä vanha ihminen ajatteli sen pitävän olla, mutta se on täydellinen. Mutta silloin kun rajoitatte tuon virran melkein pelkäksi energiatip-tip-tiputteluksi, te ette saa täyttä hyötyä tuosta taikuudesta, tuosta kokemuksesta ja siitä kehityksestä, mitä sen myötä tulee.

Ajatelkaa elämääne, tilanteita joita on tullut ja jotka ovat saattaneet olla fyysisiä, taloudellisia tai tunteellisia. Noissa tilanteissa yleensä vedätte sisään energianne, suljette sen tai sulkeudutte tuota

energialta. Käännätte hanan pienemmälle. Rajoitatte luonnollista energiavirtaa, ja se on oikeasti ongelma. Ongelma ei ole tilanne, jossa olette. Taianomaisia asioita tapahtuu. Voisitte olla sekunnin päässä auto-onnettomuudesta, osumisesta johonkuhun, ja tähän saakka olette sukeutuneet kuin: "Voi paska!" Se on aikaa avautua, ja silloin taikuutta tapahtuu, koska silloin se voi palvella teitä.

Periaatteessa olette sanoneet energialle: "En halua enää! Ei energiaa." Tai mielenne on sanonut: "Tässä on lopputulos, jonka haluan", eikä energia toimi niin. Tässä tapauksessa on avautumista ja energian sallimista palvella teitä tuolla hetkellä.

Sen ei tarvitse olla ainoastaan silloin, kun katastrofi tai konflikti tai jokin muu uhkaa. Itse asiassa teidän pitäisi tehdä tämä 10–20 kertaa päivässä, kunnes se on teille hyvin tuttua. Se on kuin salliminen. Te avaudutte.

Ainoa asiat joka on ollut teidän ja todellisen taikuuden välillä, on ollut energian rajoittaminen. Se on sitä. Kyse ei ole siitä, että teette jotain väärin tai ette ole sen arvoinen tai ette ole maaginen. Tämä on vain keppi, mutta se on mahtava häiriötekijä. Se ei johdu siitä. Se johtuu siitä, että vaikeissa tilanteissa rajoitatte energiaa ja tuotte sen suoraan tuonne (osoittaen jonkun päätä) sen sijaan, että olette energiassanne. Pysäytätte itsenne.

Laukaisimet ...

EDITH: Missä "suoraan tuonne" on?

ADAMUS: Suoraan tuonne on, minä-olen. Se on siinä. Teidän ei tarvitse edes ajatella sitä. Se on vain "minä, minä-olen", pelkän sen ajattelemisen sijasta, sulkeutumisen sijasta.

Siis laukaisin voisi olla jonkin fyysinen ele, jonka teette, mutta jotain ainutkertaista, kuten sormien napsauttaminen. Se voisi olla ... Olkaa luova. Keksikää jotain, mikä ei ole tavallista kaikille. Tai jokin sana. Ei sana, joka on tällä hetkellä käytössä. Keksikää jokin sana. Minä teen sitä koko ajan. Rakastan sitä. Keksin kaikenlaisia sanoja – miksi ei? Koska jos tuo sana on jo tällä hetkellä käytössä, siihen liittyy energia-assosiaatio, ja se vie pois täyden ilmaisun. Keksikää jokin sana, ja "simsalabim" ei ole tuo sana, koska kaikki käyttävät simsalabimiä. Keksikää jokin sana, joka – eikä teidän tarvitse keksiä – tuntekaa vain sitä. Se tulee mieleenne, onko se jokin sana vai laukaisumekanismi, kuten polvenne lyöminen tai jotain sellaista. Jotain mikä muistuttaa teille, että on aika avautua, ei sulkeutua. Tämä on Taikuuden perusteet.

Älkää koskaan, koskaan, koskaan, koskaan, koskaan, koskaan käyttäkö sitä toiseen ihmiseen. Kyse on teistä ja teidän energiastanne. *Älkää koskaan* ottako agenda tai ajatelko, mitä lopputuloksen pitäisi olla. Teemme sitä vasta loppututkimuksen valmistumistasolla. Juuri nyt se on näin yksinkertaista: avaudutte, ette sulkeudu, ja sallitte, ette rajoita.

Muistakaa kaikkina aikoina, että energia on teidän ystävänne. Se on palvelemassa teitä, ja se on teidän energiaanne. Olette aioneita pelanneet vastakkaista peliä, mutta luonnollinen tosiasia on, että energia on teidän ja se on ystävänne. Se ei ole koskaan halunnut vahingoittaa tai satuttaa teitä, se ei ole koskaan halunnut vaikuttaa olevansa erillään. Mutta sitä peliä te pelasitte, ja se toimi sen mukaan. Avautukaa nyt energialle.

Keksikää sana. Keksikää keholiike, laukaisin joka on teidän, mutta älkää koskaan, koskaan käyttäkö sitä toiseen ihmiseen.

Kyse ei ole siitä, että minä tulen teidän peräänne, vaan tuo sama energia, riippumatta siitä, käytättekö sitä rakkaudella ja myötätuntoisesti, vai käytättekö sitä vihaisena ja kiukkuisena jotakuta vastaan. Siinä alatte joutua vaikeuksiin. Siinä olette joutuneet vaikeuksiin aiemmin. Siksi olette sulkeutuneet ja pidätelleet. Siksi sanon, että lakatkaa yrittämästä pelastaa planeetta, koska se ei ole myötätuntoista ja planeetta sekaantuu teidän asioihinne.

Käyttäkää sitä energiananne yrittämättä saada haluttua lopputulosta, ja sitten katsokaa, kun taikuutta tapahtuu. Sillä hetkellä kun haluatte jotain lopputulosta, kun teillä on agenda, rajoitatte energian luontaisuutta. Ja silloin teistä tulee mentaalinen. Kun pelkästään sallitte sen olla ja sallitte sen, mitä ikinä tulee energianne myötä – se ei ole Jumalan energiaa, se ei ole planeetan energiaa, se ei ole kenenkään muun energiaa. Sillä hetkellä kun sallitte energianne olla, havaitsette, mitä todellinen taikuus oikeasti on. Havaitsette silloin, miten voitte olla maailman kaaoksen keskellä eikä se vaikuta teihin.

Useat netissä katselevat kysyvät minulta: "Pitäisikö meidän jakaa se toisten kanssa?" Minä en jakaisi. Miksi? Mitä, yritättekö päihittää toisenne? "Minun sanani, minun keholiikkeeni on parempi kuin sinun." Ei niin, että se olisi suuri salaisuus, mutta se on teidän. Lakatkaa pelaamasta tuota peliä. Lopettakaa tuo tarve mennä sosiaaliseen mediaan – ja jotkut teistä jo tekevät sitä (kameralle) – ja sanoa: "Voi, tämän minä keksin juuri" tai "Tiesin tämän viisi vuotta sitten." Ja se on kuin: "Ei, sinä et tiennyt. Ei, sinä et tiennyt." Jessus!

Siis oma laukaisimenne. Se on teidän. Se on henkilökohtainen. Keholiike, sana, jotain, ja alkakaa totutella siihen. Olette sitten jonkin vaikean tilanteen keskellä tai ajatte autolla katua pitkin, niin tuolla sanalla, tuolla teolla, tuolla laukaisimella, on tietoinen vaikutus. Alatte muistaa: "Aivan oikein. *Avaudun* energialle, en sulkeudu siltä."

Olette pahassa tilanteessa. Menitte ruokakauppaan, olette kassalla ja yhtäkkiä oivallatte: "Voi minua typerystä, unohdin lompakkoni tänään." Se on (naps!) laukaisimen aika. Jos odotatte nyt lompakkonne ilmestyvän, teette sen väärin. Mutta seuratkaa taikuutta, jota tapahtuu tuosta hetkestä lähtien. Jos odotatte tätä: "Voi, minun täytyy tehdä "simsalabim-juttuni", koska unohdin lompakkoni, ja sitten se on yhtäkkiä siinä", niin olette epäonnistuneet, koska ette salli energian palvelua teitä. Teillä on jokin haluttu lopputulos, jota rajoittaa usein ihmisen agenda, ja se estää taikuuden. Katsokaa, mitä tapahtuu, jos teette vain laukaisimenne ja – tietäen, että olette nolossa tilanteessa, jossa 20 ihmistä jonossa katselee teitä syvästi inhoten, ja hapuilette yrittäen löytää lompakkonne – annatte sen olla sisääntulokohdan *todellisen* taikuuden tapahtumiselle. Se on hämmästyttävää!

Yhtäkkiä sairastutte. Yhtäkkiä saatte pahan flunssan. Palatkaa laukaisimenne, ja älkää yrittäkö tehdä itsestänne tervettä. Älkää yrittäkö sanoa: "Minun täytyy päästä yli tästä flunssasta, koska minulla on tärkeä tapaaminen huomenna." Ei lainkaan. Avautukaa energioille, niiden rajoittamisen sijasta, ja katselkaa sitä taikuutta, jota tapahtuu.

Se on hyvin yksinkertaista, hyvin kaunista. Se on Taikuuden perusteet. Se on uskomatonta, ja tämä (sauva) on vain rekvisiittaa. Tämä on vain häiriötekijä. Siis jos joukko teitä menee hankkimaan tällaisen – pyydän Caudrea postaamaan nettiin, mistä hän sai tämän – se on vain häiriötekijä. Ihmisten täytyy nähdä se joskus. He eivät voi mitenkään kuvitella, että voitte itseksenne olla oikeasti tuo taikuri. Mutta kun teille antaa pienen puupalan käteen, olette yhtäkkiä Jumala (vähän naureskelua).

Siis teette sen nyt, tai teette sen myöhemmin – oma laukaisimenne. Ja alatte myös oivaltaa, miten paljon olette sulkeutuneet, olette rajoittaneet niinä aikoina, jolloin teidän olisi pitänyt avautua.

Saatte ilmoituksen valtionhallinnolta, että veronne tarkastetaan, ja viuh! te sulkeudutte. Ette halua näkyä, ette halua käsitellä sitä. Maailman viimeisenä asiana haluatte lisää energiaa, vaikka sanottekin: "Jumala, tarvitsen rahaa. Tarvitsen jotain. Auta minua." Kyllä, te sulkeudutte. Katsokaa, mitä tapahtuu nyt. Käyttäkää laukaisintanne, laukaisinta joka sanoo: "Avaudun energialleni." Ei valtionhallinnon energialle, ei sille, että "auktoriteetit tulevat raahaamaan teidät pois" tai mitään sellaista, vaan omalle energiallenne. Silloin tapahtuu todellista taikuutta.

Ja jälleen kerran, älkää koskaan käyttäkö sitä toiseen ihmiseen, ei koskaan. Jouduitte liikaa vaikeuksiin sen vuoksi menneisyydessä, se aiheutti teille liikaa päänsärkyä matkan varrella. Se on vain teille, ilman agenda. Onko siinä tolkkua? Ette käytä sitä pelastamaan maailma, koska avaudutte tässä enemmän energialle, ja sitten yhtäkkiä olettekin myötätunnotomia muuta maailmaa kohtaan. Voi pojat, tunnette sen vaikutukset. Se on *ainoastaan teitä varten*. Okei, luulen, että olemme melko selkeitä siinä.

Vedetään kunnolla syvään henkeä. Kunnolla syvään henkeä tässä.

Keksikää jokin laukaisin, jokin sana, ainutkertainen sana – sana joka on ainutkertainen teille, ainutkertainen sana – keholiike, mitä tahansa mikä muistuttaa teille: "Avaudun energialleni", ja sitten antakaa taikuuden alkaa. Ei agenda. Ei sen selvittämistä. Vain avautukaa. Se on siinä. Avatkaa venttiili, älkää sulkeko sitä.

Okei. Tiedän, että tästä on kysymyksiä, mutta tällä erää selvittääkää vain oma laukaisimenne ja alkakaa käyttää sitä. Alkakaa tuntea sitä 10–20 kertaa päivässä, totutelkaa siihen ja oivaltakaa: "Voi, tämä on minun mekanismini avautua energioille."

Arvokkuusstandardi

Okei, syvään henkeä. Liian hauskaa tänään. Voi, aika lentää. Meillä on vielä muutama asia tehtävänä. Tri Bornt, puhuimme aiemmin. Onko ok, että tulet tänne eteen?

TRI BORNT: Kyllä.

ADAMUS: Joo, ole hyvä.

TRI BORNT: Ai, kiitos.

ADAMUS: Kyllä, hyvä. Ja haluaisitko istua vai nojata vai ...

TRI BORNT: Luulen, että nojaan.

ADAMUS: Nojaat, okei. Siis olen pyytänyt tätä rakasta shaumbraa tulemaan eteen. Sinulla on mielenkiintoinen tarina kerrottavana. Haluaistitko kertoa sen, vai haluatko minun kertovan?

TRI BORNT: No, meidän täytyy ensinnäkin tietää, että se on vain tarina.

ADAMUS: Se on vain tarina.

TRI BORNT: Se on vain tarina. Vuosi sitten minulla diagnosoitiin syöpä, kasvain suolistossa, ja se otettiin pois, ja olen viimeisen vuoden tutkinut paljon kokonaisvaltaisia parannusmenetelmiä. Koko vuoden tein kaikenlaista ollakseni terve, koska suunnittelin jäädä tänne. Ja viikko tai pari sitten olin taas sairaalassa, ja minulle sanottiin, että syöpä oli levinnyt ja minulla oli vaihtoehto. Voisin elää kuukauden tai kaksi, tai voisin saada sytostaattihoitoa, olla sairaana vuoden ja käydä koko ajan lääkärissä. Ja sanoin: "No, se ei ole mikään vaihtoehto minulle." Olin tavallaan järkyttynyt, kun tämä sanottiin minulle, koska minulle oli ...

ADAMUS: Tavallaan.

TRI BORNT: Tavallaan.

ADAMUS: Joo, joo.

TRI BORNT: Minulle oli tehty verikokeita, ja ne näyttivät, että syöpä oli todella hyvässä tilassa, eivätkä lääkärit olleet maininneet, etteivät verikokeet aina toimi. Siis kun sanottiin: "Sinulla on kuukausi tai kaksi elinaikaa" ja opin elämään sen kanssa, niin käsitin, etten aikonut käydä vuotta lääkärissä ja olla sairas ...

ADAMUS: Oletko vihainen?

TRI BORNT: Olin vähän.

ADAMUS: Joo. Mitä "vähän" on, miten pitkään?

TRI BORNT: Muutaman tunnin.

ADAMUS: Se ei ole kovin pitkään. Pelkäätkö?

TRI BORNT: En.

ADAMUS: Et.

TRI BORNT: En pelkää ollenkaan. En ole hyvässä kunnossa fyysisesti (hän naureskelee), mutta mentaalisesti, tunteellisesti ja henkisesti olen rauhassa. Odotan innolla, että saan loppuun ylönousemukseni ja valaistumiseni ja siirryn eteenpäin.

ADAMUS: Joo. Joillekin ihmisille olisi epämukavaa olla täällä edessä, mutta sinä suostuit puhumaan.

TRI BORNT: Teen sen hyvin mielelläni.

ADAMUS: Ja emme ole puhuneet tästä henkilökohtaisesti – muilla tasoilla kyllä, mutta ei tällä tavalla. Ja joillekin ihmisille tämä aihe on epämukava, koska olet periaatteessa ... Lääkärit ovat sanoneet, että sinulla on, mitä, viikkoja jäljellä, eikö niin?

TRI BORNT: Kyllä.

ADAMUS: Mutta haluan kaikkien – jos se on ok sinulle – tarkistavan hänen energiansa. Energiasi selkeyden, kauneuden. Ei pelkoa, tai jos on, on vain pienenpieniä jälkiä siitä, ja on melkein intohimoa – niin oudolta kuin se kuulostaakin.

TRI BORNT: Kyllä.

ADAMUS: Joo. Ja tiedät tietysti, että rajan ylittäminen on hyvin helppoa.

TRI BORNT: Se on helppoa. Se on upeaa (hän naureskelee).

ADAMUS: Minä olen paikalla. Kuthumi on luvannut olla paikalla.

TRI BORNT: Ai, rakastan häntä. Kiitos (hän nauraa).

ADAMUS: No, entä minä? (Naurua)

TRI BORNT: Sinua myös! Sinua myös! (Hän naureskelee)

ADAMUS: Ja voin kertoa sinulle nyt, ettei se ole sellaista, mitä useimmat ihmiset luulevat sen olevan – rajan ylittäminen. Ensinnäkin sitä tehdään todellisuudessa päiviä, joskus kenties viikon tai

kaksi, ennen kuin fyysinen keho lähtee. Siis kyse ei ole vain, että (naps!), hetkessä tuosta vaan. Ja se on hyvin vapauttavaa, hyvin vapauttavaa, ja suuri osa sinua on jo matkalla pois.

TRI BORNT: Kyllä.

ADAMUS: En halua sanoa, että on bileitä, mutta on bileitä.

TRI BORNT: Kyllä (hän naureskelee).

ADAMUS: Ja on juhlaa. Nimittäin suurin asia siinä on, ettei ole tuskaa, ja sinulla, itse asiassa useimmilla shaumbroilla, ei ole pelkoa, kun menette tavallaan tunnelista läpi – kutsun sitä niin, mutta se ei ole aivan sellainen – mutta ei ole pelkoa. Ja luulen, että ihmiset pelkäävät sitä pelkoa, mitä tapahtuu, kun he tekevät siirtymän.

Mutta minun täytyy esittää sinulle kysymys, koska se on monien shaumbrojen mielessä. Siis olet lähdössä ja tulossa takaisin kotiin – kutsun sitä niin.

TRI BORNT: Kyllä.

ADAMUS: Olet jo hahmotellut paljon siitä työstä, mitä aiot tehdä. Työskentelet jo FM:n, John Kuderkan, kanssa toisissa ulottuvuuksissa, mutta miksi et jäänyt?

TRI BORNT: Luulin, että jäisin, ainakin sen perusteella, mitä tiedostin vuosi sitten, kun tuo kasvain löydettiin, koska tein koko vuoden kokonaisvaltaista parannusta. Suunnittelin jäädä.

ADAMUS: Joo. Miksi olisit halunnut jäädä?

TRI BORNT: Koska tapahtuu niin paljon, ja olen valmis olemaan Merlin ja olen valmis auttamaan planeetan tämän energian kanssa. Olen valmis tekemään oman osani auttamaan, että tämä liikkuu eteenpäin tällä planeetalla.

ADAMUS: Joo. Ja tämä on tavallaan, ei dilemma, vaan tilanne, jonka jotkut shaumbrat ovat kohdanneet, ja on ollut monia shaumbroja, jotka ovat vain tulleet toiselle puolelle. Ensinnäkin on hyvin, hyvin vaikeaa jäädä, ja toiseksi se ei ollut koskaan sinun halusi. Tarkoitan, että kenties ihmisesi tavallaan ajatteli, että halusit jäädä. Sinun juttusi tässä elämässä oli tulla tänne sallimaan Oivaltamisesi ja sitten lähteä. Olet aina sanonut, että voisit tehdä enemmän toiselta puolelta, kuin voisit tehdä täällä. Mutta ei ollut koskaan oma suunnitelmasi, oma elämänsuunnitelmasi, jäädä.

Se ei merkitse, ettet voisi muuttaa sitä nyt. Se ei merkitse, ettet voisi peruuttaa sitä, käyttää vähän taikuutta tässä. Käyttämällä taikuutta voisit peruuttaa sen. Mutta kysymys on: peruuttaisitko?

TRI BORNT: En usko.

ADAMUS: Et usko.

TRI BORNT: Olen valmistautunut lähtemään.

ADAMUS: Joo. Olet rauhassa sen kanssa, ilmiselvästi.

TRI BORNT: Minun on ok lähteä.

ADAMUS: Ilmiselvästi. Siis haluaisin kaikkien todella tuntevan tätä, koska tri Bornt edustaa hyvin paljon useampia kuin vain itseään tässä tänään. Tämä edustaa hyvin monia teitä, jotka ovat kestäneet paljon tässä elämässä, jotka eivät välttämättä ole sanoneet haluavansa jäädä. Teissä on joitain, jotka eivät koskaan aikoneetkaan jäädä, mutta se ei merkitse, että te ette voi muuttaa

mieltänne. Minä en välitä suuntaan tai toiseen. Mitä enemmän teitä on toisella puolella, sitä riemukkaampaa tavallaan. Meillä on suuret juhlat. FM on paikalla toivottamassa tervetulleeksi sinut. Hän on innoissaan siitä, koska tiedät joitain asioita, jotka auttavat häntä auttamaan shaumbroja.

TRI BORNT: Hyvä.

ADAMUS: Se on mielenkiintoista. Jos sinulla olisi vaihtoehto, niin olet valmistautunut tulemaan takaisin.

TRI BORNT: Tulemaan takaisin?

ADAMUS: Tarkoitan, että minun puolelleni.

TRI BORNT: Kyllä.

ADAMUS: Joo, joo, joo (naurua). Sori.

TRI BORNT: Kyllä.

ADAMUS: Unohdan, missä olen! Joo, joo.

TRI BORNT: (naureskellen) Aioin sanoa: "Ei, en ole valmistautunut tulemaan takaisin tänne!"

ADAMUS: Ja pyysin sinua tulemaan tänne eteen monista eri syistä, mutta on yksi hyvin, hyvin tärkeä asia ja suuri muistutus kaikille shaumbroille kaikkialla. Kyse ei ole vain olemisesta todellinen Merlin ja avautumisesta todella energialle, vaan haluan teidän katsovan arvokkuutta tämän uskomattoman enkelin energiassa.

TRI BORNT: Kiitos.

ADAMUS: Ehdotonta arvokkuutta. Puhuin arvokkuudesta yhdessä kokoontumisessamme hiljattain ja sanoin, että on aika palata arvokkuuteen, ja jos koskaan olisi standardi shaumbra-historiassa ja shaumbra-tulevaisuuteen mentäessä, haluaisin jokaisen, joka kyseenalaistaa oman arvokkuutensa, katsovan tätä enkeliä tässä ja nyt (yleisö taputtaa).

TRI BORNT: Kiitos.

ADAMUS: Haluaistiko jakaa jotain?

TRI BORNT: Kyllä. Haluaisin vain kiittää sinua, Adamus, kaikesta mitä olet antanut, kiittää Geoffreyä ja Lindaa, ja kiittää kaikesta, mitä teette Crimson Circlessä, ja kiittää kaikkia täällä ja kaikkia siellä muualla. Crimson Circle on ollut upea, upea osa elämäni viimeiset 10 vuotta, ja arvostan ja rakastan teitä jokaista. Kiitos.

ADAMUS: Kiitos. Uskomatonta (he halaavat, ja lisää taputuksia, kun yleisö nousee seisomaan antamaan tunnustusta).

LINDA: Kiitos.

ADAMUS: Tiedättekö, mitä rakastan. Voi, rakastan tuota rakkautta. Ja täällä ei ole ketään surun tunteiden tai minkään sellaisen kera. Olemme menneet yli pelosta palata kotiin, jota kutsuttaisiin kuolemaksi, ja se on todella hämmästyttävää.

Suuria läpimurtoja ja suurta energiaa, ja olet varsinainen standardi.

TRI BORNT: Kiitos erittäin paljon.

ADAMUS: Joo. Mm. Uh! Okei. Se myös, se vain ... Suurta arvokkuutta ja kunnioitusta. Uskomatonta. Uskomatonta. Okei, pystyn tuskin siirtymään eteenpäin.

Merabh

Vedetään syvään henkeä, ja tuodaan kaikki tämän kauniiseen merabhiin tänään, vähän musiikkia taustalla. Ja tiedän, että te kaikki odotatte tacojanne, mutta (Adamus naureskelee) ... On kai prioriteetteja.

Mutta vedetään kunnolla syvään henkeä, tänään Intohimo 2020 -sarjan ensimmäisen shoudin päivänä.

(Musiikki alkaa)

Kirjoitatte historiaa, ja ensimmäisenä kysymyksenä esitin: "Pitäisikö meidän alkaa vetää tätä yhteen?" esim. "Mestarin 99 pientä sanontaa". Ei aivan vielä. Olemme pääsemässä siihen. Teemme sen oikeaan aikaan. Teemme sen tavalla, jota kukaan ei voi koskaan väännellä tai vääristää. Mutta tällä hetkellä tuodaan se todella omaan puhtauteensa, jottei se mitä lopulta kasaamme yhteen, ole liian mentaalista. Tuodaan se omaan puhtauteensa.

Olette niitä, jotka ovat standardeja toisille, ja teillä on paljon apua toiselta puolelta. Paljon apua. Ne olennot jotka ovat työskennelleet kanssanne, ovat olleet aiemmin ihmismuodossa.

Siis vedetäänpä kunnolla syvään henkeä sen myötä, todellisen intohimonne myötä. Olen hyvin ilahtunut, että olemme tässä sarjassa tällä hetkellä: todellinen intohimonne.

Jotkut teistä ovat kysyneet paljon viime aikoina: "Miten ihmeessä en ole Oivaltanut? Milloin se tapahtuu?"

Kuten puhuimme tänään, on aika katsoa, mistä edelleen nautitte siinä, ettette oivalla, että olette Oivaltanut. Mistä edelleen nautitte?

Ja nauttiminen ei merkitse, että se on aina miellyttävää, mutta saatte jotain edelleen irti siitä. Mitä saatte siitä?

Se on kaikkea mahdollista maailmassa: "No, en voi tehdä sitä aivan vielä, koska lapseni eivät ole päässeet collegesta", "En ole siivonnut keskeneräisiä asioita", "En oikein tunne olevani vielä sen arvoinen. Minun täytyy tehdä lisää sisäistä työtä."

Jotkut teistä odottavat viereisen henkilön tekevän sen ensin: "Menen hänen jälkeensä". On paljon syitä, ja se on ok.

Kuten sanoin aiemmin, tässä ei ole kiirettä. Haluan itse asiassa teidän kokevan tätä helvetisti. Tarkoitan, että tämä on ainoa kerta, kun se tapahtuu koskaan elämässänne.

Mutta tunnustakaa vain, mitä se on, ja sitten pitäkää hauskaa sen kanssa sen sijaan, että taistelette sitä vastaan.

Kenties nautitte huolehtimisesta kaiken aikaa, ja nautitte olemisesta tällä uskomattomalla matkalla muiden shaumbrojen kanssa. Mitä se onkin, tunnustakaa se. Se on siinä.

(Tauko)

Puhuimme tänään tuosta energialaukaisimesta, Taikuuden perusteista: avaudu, älä sulkeudu. Niin yksinkertaista. Mutta on tuo taipumus ja no, tuo elämien koulutus: "Kun asioista tulee vaikeita, sulkeudu."

Myrsky nousee horisontissa, kuka järjissään oleva avautuisi energialle? Ei, te juoksette piiloon, ja käytän tätä vertauskuvallisesti. Jotain on tulossa elämäänne, te juoksette piiloon, te sulkeudutte. Ette halua näkyä. Se on kuin "e-ei".

Nimittäin tämä on ... Muistatteko, että Tobiaksella oli tapana puhua eroamiskohdasta – minä kutsun sitä taikuuskohdaksi. Se mikä vaikuttaa myrskyltä, ei ole lainkaan myrsky, joten te avaudutte sulkeutumisen sijasta.

Käytte nyt läpi vaikeaa kohtaa kumppaninne kanssa. Mitä te teette? Te linnoittaudutte. Sulkeudutte, käännätte pienemmälle energiahanaa, suljette vesihanan. Sitten itkette, että teitä janottaa. Avatkaa se. Se tuntuu aluksi todella intuitionvastaiselta. Miksi haluaisitte avautua enemmän energialle, kun tuo energia on ... no, se on ollut rankkaa? Koska *tämä on taikuuskohta*, juuri siinä. Ei agenda. Älkää kertoko energialle, mitä tehdä, koska se reagoi tietoisuuteen, ei ajatuksiin.

Älkää kertoko energialle, mitä tehdä, vaikka se on teidän, koska se reagoi tietoisuuteen. Se on paljon laajempi kuin ajatukset ja paljon totuudenmukaisempi kuin mikään ajatus, joka mielessänne voi koskaan olla. Siis älkää kertoko energialle, mitä tehdä – tuokaa sitä vain sisään.

Ja älkää koskaan, *koskaan* käyttäkö sitä johonkin toiseen. Älkää edes omiin lapsiinne, älkää yrittäkö edes lähettää heille vähän taikuutta, jotta he valmistuvat hyvin arvosanoin collegesta. Niin rakastava vanhempi kuin ehkä olettekin, älkää tehkö sitä. Se on vain teitä varten, koska taikuus jota tuotte heidän elämänsä, on valoa, joka säteilee heidän elämänsä.

Teidän ei tarvitse ohjata mitään taikuutta tai energiaa heille, kunhan vain olette. Kunhan olette Merlin, teidän ei tarvitse tehdä mitään muutoksia heidän elämänsä. Teidän valonne valaisee heidän taikuutensa. Se on siinä.

Siis keksikää laukaisimenne, jotain mikä muistuttaa teille, että on aika avautua omalle energiallenne.

(Tauko)

Kun jotain rankkaa tapahtuu, jotain mistä ette pidä elämässänne – eksytte yhtäkkiä vieraassa kaupungissa ja ajelette, unohditte gps-laitteenne tai mitä tahansa – avautukaa tiukentumisen sijasta. Mutta ei agenda. Ei sanota: "No, minun täytyy löytää suuntani." Ei. Tapahtuu jotain taianomaista, mikä sai teidät alun alkaen eksymään, ja te avaudutte nyt sulkeutumisen sijasta.

Keksikää jokin sana, keksitty sana, ei mitään, mikä on jo olemassa – keksitty sana tai kehoele tai jotain – ja tulkaa tutuksi sen kanssa. Se on jatkuva muistutus ihmiselle: "Energia on minun ystäväni. Sallin sen."

Sitten tulee kohta, jolloin teidän ei tarvitse käyttää edes tuota sanaa enää tai tuota keholaukaisinta. Olette vain avoin energialle, omalle energiallenne, ja voitte itse asiassa nauraa sille, miten ennen pidättelitte aikana, jolloin teidän olisi pitänyt avautua.

Älkää yrittäkö käyttää sitä bisneksenne tai terveyttenne parantamiseen. Tämä on ihminen, joka yrittää ohjata, ja se estää taikuuden.

(Tauko)

Vetäkää syvään henkeä. Olette Merlin.

(Pitkä tauko)

Olemme tässä intohimoajassamme nyt, ajassa jolloin planeetalla olisi käyttöä teille enemmän kuin koskaan. Mielenkiintoinen ajoitus kaikessa tässä, hyvin mielenkiintoinen.

(Tauko)

Rakkaat ystäväni, vedetään kunnolla syvään henkeä intohimoon, Oivaltamiseen, omaan Oivaltamiseenne. Kunnolla syvään henkeä.

Me olemme – ryhmä – ilmeisesti poissa ensi kuussa, mutta minä olen maisemissa. Meillä ei ehkä ole shoudia, mutta te ja minä jatkamme kaiken tämän tekemistä yhdessä. Palaamme tälle samalle näyttämölle kahden kuukauden kuluttua, ja sitä odotellessa olkaa Merlin.

Tämän myötä, rakkaat ystäväni, kaikki on hyvin koko luomakunnassa. Kiitos (yleisö taputtaa).